

ప్రథమంజి

సేప్టెంబర్

1994

తెలంగాణ కారంజి

- * ప్రకాశ్
- * రివ్యూ
- * సి. ఆర్. శక్తి
- * విశిష్ట కాలన
- * నిరూపక కాలన
- * కమలా రామస్వామి
- * బి. ఎస్. కృష్ణ
- * జి. ఎన్. జి.

చితి ప్రతి: 2 రూ. 50 పే.

With Best Compliments from:

KARNATAKA INSECTICIDES & FUNGICIDES

Plot No. 27-B, II Phase, Peenya Industrial Area

BANGALORE - 560 058

PRODUCTS formulated and sold

- SVR Carbendazim 50% WP ISI marked
- A Broad Spectrum Systemic Fungicide recommended for Coffee Collar Rot, Black Rot & Brown-eye spot.
- Available in 50gms, 100 gms., 500 gms. and 1 kg. at economical prices.
- SVR BHC 50% WP
- Guaranteed quality, Recommended for swabbing stems for control of Coffee White stem Borer.

BAYLETON 25 WP

- Systemic Fungicide for Effective Coffee Leaf Rust Control. (It has the Registered Trade Name of Bayer AG Leverkusen West Germany). Bayleton Technical is imported from West Germany.

Marketed by:

S.V. Rangaswamy & Co. Ltd.

No. 2, III Cross, Kalasipalyam New Extension

BANGALORE - 560 002

ಸಂಪುಟ ೧೧	ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ೧೯೯೪	ಸಂಚಿಕೆ ೧೨
----------	-----------------	-----------

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು :

ಶ್ರೀ ಆ. ರಾ. ಸೀ.

ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ

ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ

ಪ್ರಕಾಶ್ 3

ಎರಡು ಬೆಕ್ಕುಗಳ ಕಥೆ

ಶಿವು 5

ಸಂಪಾದಕ :

ಶಿವಕುಮಾರ್

ಹಾಗೆ ಕೇಳಿದ್ದು

ಸೀ.ಆರ್. ಸತ್ಯ 9

ಚಂದಾ ವಿವರ :

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ :

2 ರೂ 50 ಪೈಸೆ

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ

25 ರೂ.

ತಾರಾಬಲ

ನಂದಿನಿ ಕಾಪಡಿ 12

ಉತ್ತಿಷ್ಠತ ಜಾಗೃತ ವಾರಾನ್ಸ್ ಪೋಷಿತ

ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ 15

ಆಜೀವ ಚಂದಾ :

250 ರೂ.

ಪರೋಪಕಾರ

ಕಮಲಾ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ 17

ವಿಳಾಸ :

ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ

36, 6ನೆಯ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ

ಬೆಂಗಳೂರು 560 003

ಹಳೆಯ ಹೊಸ ಯೋಜನೆಗಳು !

ಬಿ. ಎಸ್. ಶೈಲಜಾ 20

ಗೊಂದಲಿಗನ ಹಾಡು, ಪಾಡು

ಶಂಸ 27

ಕಲಸದ ಮೇಲೆ :

ಬೆಳಗ್ಗೆ 8ರಿಂದ

10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ

ಜಂಬೂ ಸವಾರಿ

ಜಿ. ಎನ್. ಜಿ. 31

ಹಬ್ಬದ ಉಡುಗೊರೆ

39

ಮುದ್ರಣ : ಇಂಪ್ರೆಷನ್ಸ್, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003

ಅಪರಂಜಿ

(ತಿಳಿಸಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ ೧೧

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ೧೯೯೪

ಸಂಚಿಕೆ ೧೨

ಅಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಬೆಳಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯುತ್ತೂ ಬೆಳಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದ ಮೇಲೆ ಬೆಂಕಿ ಹೇಗೆ ಬೆಳಗಿತು ? — ಮುಂಡಕ

ಅಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಭಾವಣೆಯಿರುವುದರಿಂದ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರ ಬೆಳಕು ಬಲು ಕಮ್ಮಿ ವಿದ್ಯುತ್ತೇನೋ ಬೆಳಗುತ್ತದೆ—ತಲೆಗಳ ಮೇಲೆ. ಒಳಗೆ? ಕಲವು ಕಡೆ ಉಂಟು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಆಟಕ್ಕಿದ್ದರೂ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಇದು ಶ್ರೇಷ್ಠತಮ (ಇದ್ದದ್ದರಲ್ಲಿ) ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಿಜ ಅಧಿಕ ಆದರೆ ಕಳ್ಳತನದ ಆರೋಪವಿರುವವರೇ ಅಧಿಕಾರಸ್ಥರಾದರೆ ! ಇದೊಂದು ಒಂದು ಥರಾ ಆದರ್ಶ ವ್ಯವಸ್ಥೆ.

ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ ಪಾಪ, ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದ ಆರೋಪ ಬಂದವರು ತಿಂಗಳೆರಡು ತಿಂಗಳಿಗೇ ರಾಜಿನಾಮೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಹಲವು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಉಂಟು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ.

ಆದರೆ ಸಂಖ್ಯೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ?

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಕೇಳಿದೆವು. ಕೆಲವರು ಒಂದಾನೊಂದು ಪದ್ಯವನ್ನು ತಂದರು.

ಮೂರ್ಖರು ಹಿರಿಯರಲ್ಲ, ಯಥಾರ್ಥಭಾಷಣ ಭೀತ ಚೇತನರು ?

ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು.

‘ಇಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲದ ಉಪದ್ವ್ಯಾಪ ನಿನಗೇಕೆ ! ‘ನಾಲುವರ ನಡುವಣ ಹಾವು ಸಾಯದು’

ಪರಬ್ರಹ್ಮದ ಬೆಳಕೇ ಸೂರ್ಯನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಮೀಚು ಹುಳದವರೆಗೆ ಇರುವುದು ನಿಜ !

ಇನ್ನೂಯಾರೋ ಅಂದರು ‘ಅಪರಂಜಿ, ಹಿರಿಯಕ್ಕನ ಚಾಳಿಯೇ ಬಹುವಂದಿಗೆ ಅಂತ.

ಎಲ್ಲವೂ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೇ, ಅದು ಈಶ್ವರ ರೂಪಿನಿಂದ ಹಿರಿಯಕ್ಕನ ಅಂತರ್ಯಾ ಮಿಯಾಗಿದೆ ತಾನೆ !

ಇನ್ನು ಅಪರಂಜಿಯ (ಅತಿಕಮ್ಮಿ ಪ್ರಸಾರದ ನಿಯತ ಕಾಲಿಕ) ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವವರಾರು ? ಈ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಅಟ್ಟಹಾಸವನ್ನು ನೋಡಿ, ಅಪರಂಜಿ ತುಟಿಯೊಳಗೇ ನಗುತ್ತಾಳೆ.

ಪ್ರಕಾಶ್

ಗ್ರೇಸ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ನಿಂದ ಪಾಸಾದ ವೈದ್ಯರು ಪುನಃ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕೂರಬೇಕಂತೆ

—ಸುದ್ದಿ

ಕಲಿ-ಯುಗ ಅಂದರೆ ಇದೇ ! !

* * * *

ದೃಶ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮ ಅಶ್ಲೀಲತೆ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ

—ಸುದ್ದಿ

ಸೆನ್ಸಾರ್ ಅಂದರೆ ಬೇಗ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತೆ !

* * * *

ರಾಜ್ಯದ ಹಣಕಾಸು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹದಗೆಟ್ಟಿಲ್ಲ

—ಪತ್ರಿಕೆ

ಹದಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ತಾನೆ, ಕೆಡಲು ಸಾಧ್ಯ? ?

* * * *

ವಿಾಸಲಾತಿ, ಎಲ್ಲರ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯ

—ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು

ಕಠೋರ ಸತ್ಯ ಅಂದರೆ ಇದು ! !

* * *

ಪ್ರತಿ ಹಳ್ಳಿಗೂ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಸಂಪರ್ಕ

-ಸುದ್ದಿ

ಇನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೂ ರಾಂಗ್‌ನಂಬರ್‌ನಿಂದ ಅಶಾಂತಿ ? ?

* * *

ಸರ್ಕಾರದ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಲು ಕತ್ತೆಗಳ ಮೆರವಣಿಗೆ

ಸುದ್ದಿ

ಕತ್ತೆಗಳ ಸಂಘ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುತ್ತೇನೋ ? ?

* * *

ಕ್ಲಿಂಟನ್‌ಗೆ ಭಾರತದ ಅಡಿಗೆ ಇಷ್ಟವಂತೆ

-ಪತ್ರಿಕೆ

ತುಂಬ ಖಾರ ಆಗದಿದ್ದರೆ ಸಾಕು !

* * *

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಚುನಾವಣಾ ಪದ್ಧತಿ ಜಗತ್ತಿನ ಎಂಟನೆಯ ಅದ್ಭುತ

ಶೇಷನ್

ಅನುಭವದ ಮಾತು ! !

* * *

ಎರಡು ಬೆಕ್ಕುಗಳ ಕಥೆ

(ಕಾರ್ಲೋಸ್ ಹೇಳಿದ್ದು)

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ : ಶಿವು

“ಸತ್ಯದ ಅರಿವು ನಿಜವಾದ ಯೋಧನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ” ಎಂದು ಉದ್ಗರಿಸಿದ ಡಾನ್.

ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಮೆಕ್ಸಿಕೋ ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿನ ಪಾರ್ಕಿನ ಬೆಂಚೊಂದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿ ದ್ದೆವು. ನಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ಪಾರ್ಕಿನ ಕಬ್ಬಿಣದ ಬೇಲಿ. ಬೇಲಿಯ ಆಚೆ ದೂರದಲ್ಲಿನ ರಾಜ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರು ಬಸ್ಸುಗಳು ಹಾರ್ನ್‌ಮಾಡುತ್ತಾ ಅರ್ಭಟದಿಂದ ಮುನ್ನುಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಪಾರ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸುದೈವದಿಂದ ಶಾಂತತೆ ನೆಲೆಸಿತ್ತು.

“ಹಾಗೇಕೆ ಹೇಳುತ್ತೀ ಡಾನ್” ? ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದೆ. ಆರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಶಿಷ್ಯವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಂದಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ಮಾತು ಕತೆಗೆ ಈ ರೀತಿಯ ಗುರು ಶಿಷ್ಯ ಸಂವಾದದ ಶೈಲಿ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿತ್ತು.

“ಯೋಧನ ಹಾದಿಯೆಂದರೆ ಅದೊಂದು ಸವಾಲುಗಳ ಪರಂಪರೆ. ಸತತವಾಗಿ ತಾನು ಇದಿರಿಸುವ ಸವಾಲುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೊರಗುವುದಕ್ಕಾಗಲೀ, ಕಂಗೆಡುವುದಕ್ಕಾಗಲೀ ಯೋಧನಿಗೆ ವ್ಯವಧಾನವೇ ಇರವು. ಕೇವಲ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆ ಸೌಲಭ್ಯ. ಯಾವ ಸವಾಲಾದರೂ, ಯೋಧನಿಗೆ, ನಿರ್ವಿಕಾರವಾಗಿ ಇದುರಿಸಬೇಕಾದ ಒಂದು ಸಂಗತಿ ಅಷ್ಟೆ”

ಎಂದಿನಂತೆ ಡಾನ್‌ನ ಮಾತು ನನಗೆ ಒಗಟಾಗಿತ್ತು. ಅದರೂ ತಕ್ಷಣ ವಿವರಣೆ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಿಂಜರಿಕೆ. ಡಾನ್ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದೆ. ಅವನು ಪಾರ್ಕಿನ ಮೂಲೆಯತ್ತ ಏನನ್ನೋ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ನಾನೂ ಆ ಕಡೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಏಳಂಟು ಜನರ ಗುಂಪೊಂದು ಸೇರಿತ್ತು. ಅವರುಗಳ ಕಾಲ ಬಳಿ ಒಬ್ಬಾತ ಪಾರ್ಕಿನ ಹುಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದ. ಬಹುಶಃ ಕುಡಿದ ಮತ್ತಿನಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ತಪ್ಪಿದಂತಿತ್ತು. ಮೂವರು ಪೊಲೀಸರೂ ಸಹಾ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿದ್ದರು.

“ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳು ಡಾನ್” ಎಂದು ನಾನು ಧೈರ್ಯ ವಹಿಸಿ ಕೇಳಿದೆ.

“ಹಿಂದೆ ನೀನೊಮ್ಮೆ ನನಗೆ ಎರಡು ಬೆಕ್ಕುಗಳ ಕಥೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ ನೆನಪಿದೆಯೇ ಕಾರ್ಲೋಸ್ ?” ಎಂದು ಡಾನ್ ನನಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದ.

* * * *

ಡಾನ್ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ ಕಥೆ ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿತ್ತು. ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಪರಿಚಯದ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬರಿಗೆ ಎರಡು ಬೆಕ್ಕಿನ ಮರಿಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದವು. ಬಡಕಲಾಗಿ ಯಾವುದೋ ಅಂಗಡಿಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಆ ಮರಿಗಳನ್ನು ಆಕೆ ಅತಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಮನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಆರೈಕೆ ಮಾಡಿದರು. ಆಕೆಯ ಪಾಲನೆ ಪೋಷಣೆಯ ಫಲವಾಗಿ ಆ ಎರಡು ಮರಿಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು ಕ್ರಮೇಣ ದೊಡ್ಡ ಬೆಕ್ಕುಗಳಾದವು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದ ನಂತರ ಆಕೆ ಊರು ಬಿಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಬೆಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಸಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಕೆಯ ಪರಿಚಯದವರಾರೂ ಮುಂದೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಬಹಳ ಭಾರವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಆಕೆ ಆ ಬೆಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಚುಚ್ಚುಮದ್ದು ಕೊಡಿಸಿ ಚಿರನಿದ್ರೆ ಗೊಳಿಸುವ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಆ ಬೆಕ್ಕುಗಳು ಎಂದೂ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿರದಿದ್ದುದರಿಂದ ಆ ಮಹಿಳೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ನನ್ನ ಸಹಾಯ ಕೇಳಿದ್ದರು. ಆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನಾನು ಆಕೆಯ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆ. ಎರಡು ಬೆಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಆಕೆ ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು. ನಾನು ಕಾರನ್ನು ಡ್ರೈವ್ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯತ್ತ ಹೊರಟೆ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಕಂದು ಬಣ್ಣದ ಬೆಕ್ಕು (ಅದನ್ನು ಆಕೆ ಮ್ಯಾಕ್ಸ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು) ಸ್ವಲ್ಪ ಗುರುಗುಟ್ಟುತ್ತಾ ತಂಟೆ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಆಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು “ಕಾರ್ಲೋಸ್, ನೀನು ಮ್ಯಾಕ್ಸ್ ಅನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ತಾನು ಕರಿಯಬಣ್ಣದ ಬೆಕ್ಕನ್ನು ಮಗುವನ್ನು ಹಿಡಿಯುವಂತೆ ತೋಳಿನಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತಿದರು ಆ ಕರಿಯ ಬೆಕ್ಕು ಆಕೆಯ ಕೈಯನ್ನು ನೆಕ್ಕುತ್ತಾ, ತನ್ನ ಮುಂದಿರುವ ಗಂಡಾಂತರದ ಯಾವ ಪರಿವೆಯೂ ಇಲ್ಲದೇ ಅಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು.

ನಾನು ಕಾರಿನ ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದೆ. ಸೀಟಿನ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕುಳಿತಿತ್ತು. ಬೆಕ್ಕನ್ನು ಎತ್ತಲು ನಾನು ಕೈ ಚಾಚಿದೊಡನೆಯೇ, ಅದು ಪುಣಕ್ಕನೆ ನೆಗೆದು, ಸೀಟಿನ ಕೆಳಗೆ ನುಸುಳಿ ಕುಳಿತಿತು. ಸೀಟಿನ ಕೆಳಗೆ ಕೈ ಚಾಚಿ ಬೆಕ್ಕಿನಿಂದ

ಪರಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟಪಡದೆ, ನಾನು ದೂರದಿಂದಲೇ ಸೀಟಿನ ಕೆಳಗೆ ಇಣುಕಿ ನೋಡಿದೆ. ಮ್ಯಾಕ್ಸ್ ನನ್ನನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ಉಸಿರಾಟ ತೀವ್ರವಾಗಿತ್ತು.

ಆ ಬೆಕ್ಕನ್ನು ನಾನು ದಿಟ್ಟಿಸಿನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಅವ್ಯಕ್ತ ಭಾವನೆ ನನ್ನನ್ನು ಆವರಿಸಿತು. ಆ ಬೆಕ್ಕು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರಬಹುದಾದ ಹೆದರಿಕೆ, ಅತಂಕ, ಹತಾಶೆ, ಎಲ್ಲ ಭಾವನೆಗಳೂ ನನ್ನನ್ನು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಮುಟ್ಟಿದವು. ಮ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಾನು ವಹಿಸಿದ್ದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮ್ಯಾಕ್ಸ್ ಆಕ್ಷೇಪಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರಿತು.

ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆ ಮಹಿಳೆ ಕರಿಯ ಬೆಕ್ಕನ್ನು ಅಸ್ವತೈಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಮ್ಯಾಕ್ಸ್ ಅನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಅಸ್ವತೈಯ ಮೆಟ್ಟಿಲಿಳಿದು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಾನೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀನೆಂದು ನನಗೇ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ, ನಾನು ಕಾರಿನ ಬಾಗಿಲನ್ನು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ತೆರೆದು, "ಓಡು, ಮ್ಯಾಕ್ಸ್, ಓಡು" ಎಂದು ಕೂಗಿದೆ. ನನ್ನ ಕೂಗು ಮುಗಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಮ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕಾರಿನಿಂದ ಆಚೆ ನೆಗೆದು ವಾಹನ ಸಂಚಾರದಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದ ಆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಚಿರತೆಯಂತೆ ಜಿಗಿದು ದಾಟಿ, ರಸ್ತೆಯ ಆಚೆ ಬದಿಯ ಮೋರಿಯಲ್ಲಿ ನುಸುಳಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾಯಿತು. ಮಹಿಳೆ ಕಾರಿನ ಬಳಿ ಬಂದಾಗ, ನಾನು ಆಕೆಗೆ ಮ್ಯಾಕ್ಸ್ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಹೇಳಿದೆ. ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಂತಿರುಗಿದೆವು.

ತಿಂಗಳುಗಳು ಕಳೆದಂತೆ, ಅಂದಿನ ಘಟನೆ ನೆನಪಿನಿಂದ ಮರೆಯಾಗುವ ಬದಲು, ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತಾ ಬಂತು. ಚಿರತೆಯಂತೆ ಜಿಗಿದು ಓಡುತ್ತಿದ್ದ ಮ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಅಂದು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಸಾಧಾರಣ ಹೊಳಪನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೆ ಅನ್ನಿಸಿತು. ತನ್ನ ಯಜಮಾನಿಯ ಆರೈಕೆಯಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಎಮ್ಮೆ ತಮ್ಮಣ್ಣ ನಂತಿದ್ದ ಮ್ಯಾಕ್ಸ್, ಆ ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತನ್ನ "ಬೆಕ್ಕುತನ" ವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮೈದಳೆದಂತೆ ತೋರಿತು. ಕ್ರಮೇಣ ನನ್ನ ಜೀವನದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ನಾನು ಮ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ ನಡವಳಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಮೀಕರಿಸಲು ತೊಡಗಿದೆ. ಗೊತ್ತುಗುರಿಯಿಲ್ಲದೇ ಅಲೆದಾಡುತ್ತ, ನಾನು ಜೀವನವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಬಾರಿ ನಾನೂ ಸಹಾ ಮ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನಂತೆ ನನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾನವ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು

ಸಾಧಿಸಲು, ಅನುಭವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗ ಬಹುದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಬಲವಾಗಿ ಬೇರೂರಿತು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಓಂದೊಮ್ಮೆ ನಾನು ಡಾನ್ ಹತ್ತಿರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾಗ.

“ಒಂದು ಕ್ಷಣವ ಮುಟ್ಟಿಗೆ, ಮಾನವ ಜೈತನ್ಯದ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ಆಜೀವ ಪರ್ಯಂತ ಅದು ಸಿದ್ಧಿಸಬೇಕಾದರೆ ಪರಿಶುದ್ಧ ಸಾಧನೆಯ ದೀಕ್ಷೆತೊಟ್ಟಿರುವ ಯೋಧನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ” ಎಂದು ಡಾನ್ ಹೇಳಿದ್ದ.

* * * *

“ನಾನೇ ಹೇಳಿದ್ದ ಕಥೆ ನನಗೆ ನೆನಪಿರಲ್ಲವೇ ಖಂಡಿತ ಇದೆ” ಅಂತ ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದೆ.

“ಆ ಕಥೆ ನೀನು ಹೇಳಿದಾಗ, ನೀನೂ ಸಹಾ ಮ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನಂತೆ ನಿನ್ನ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಬೇರೆಯವರು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಬಿಡದೇ, ನಿನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಕೈಗೂಡಿಸಿ ಕೊಂಡು ಯೋಧನ ಹಾದಿಯನ್ನು ತುಳಿಯುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಒಬ್ಬ ನಿಜವಾದ ಯೋಧನಾಗಲು ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಸಾಲದು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಡಾನ್

“ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೇನು ಮಾಡಬೇಕು ?”

“ಆ ದಿನದ ಘಟನೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಮ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ ಜೊತೆಗೆ ನೀನು ಆ ಕರಿಯ ಬೆಕ್ಕಿನಿಂದ ಸಹಾ ಪಾರ ಕಲಿಯಬೇಕು” ಎಂದ. “ಕರಿಯ ಬೆಕ್ಕಿನಿಂದ ಕಲಿಯುವದೇನಿದೆ ? ಅದು ತನ್ನ ಯಜಮಾನಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಂಬಿ, ಸಾಯಿಸಲು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ಕೈಗಳನ್ನೇ ನೆಕ್ಕುತ್ತಾ ತನ್ನ ನಿಶ್ಚಿತ ಸಾವಿನ ಅರಿವೇ ಇಲ್ಲದೇ ಮರಣವನ್ನು ಅಪ್ಪಿತಲ್ಲಾ” ಎಂದೆ. ಡಾನ್ ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷ ಮೌನವಹಿಸಿದ್ದು ಅನಂತರ ನಿಧಾನವಾಗಿ

“ನೀನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವ ಶ್ರದ್ಧೆ, ಆ ಕರಿಯ ಬೆಕ್ಕಿನ ನಂಬಿಕೆಗಿಂತ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನ” ? ಎಂದು ಡಾನ್ ಕೇಳಿದ.

ನನಗೆ ಒಮ್ಮೇಲೇ ಕಾಲ ಕೆಳಗಿನ ಭೂಮಿ ಜಾರಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು.

ನಿಗೂಢ ಜೀವನದ ಸತತ ಸೆಣೆಸಾಟದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸರಿಯೆಂದು ನಂಬಿರುವ ಹಾದಿಯೂ ಮರೀಚಿಕೆಯಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಆ ಕರಿಯ ಬೆಕ್ಕು ಅಂದು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿಸಿತ್ತು.

ಹಾಗೆ ಕೇಳಿದ್ದು

ಸೀ.ಆರ್. ಸತ್ಯ

“ಡಾಕ್ಟರೇ, ನನ್ನ ಕೈ ಎಕ್ಸ್‌ರೇ ರಿಸಲ್ಟ್ ಬಂತೆ ?

“ಬಂತಮ್ಮ. ಎಲ್ಲಾ ಪರೀಕ್ಷೆಮಾಡಿದೀನಿ. ನಿಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಆರ್ತರೈಟಿಸ್ ಅಥವಾ ಇನ್ಫಾಮಮೂಳೆ, ನರಗಳ ಖಾಯಿಲೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ನೀವು ಕೈ ತುಂಬಾ ನೋವುತ್ತು ಅಂತೀರಿ, ಎಷ್ಟು ದಿವಸದಿಂದ ಹೀಗೆ ನೋವ್ತಿದೆ ನಿಮಗೆ ?”

“ಜೂನ್ ಹದಿನೈದನೇ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಡಾಕ್ಟರೇ”

“ಅದೇನು ಅಷ್ಟು ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹದಿನೈದನೇ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಅಂತ ಜ್ಞಾಪಕ ಇಟ್ಟೊಂಡಿದೀರಿ ?

“ಅಯ್ಯೋ ! ಅವತ್ತಿನಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನರು ರಿಟೈರ್ಡ್ ಆಗಿ ಮನೇಲಿ ಕೂತ್ಕೊಂಡಿದ್ದು ಡಾಕ್ಟರೇ ಅದಕ್ಕೇ ಹೇಳಿದೆ”

“ಹಾಗಿದ್ರೆ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡೀಮ್ಮಾ, ಇನ್ನು ಮೇಲಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನರಿಗೆ ಬಲಗೈನಿಂದ ಹೊಡೆಯೋ ಬದಲು ಎಡಗೈನಿಂದಲೇ ಹೊಡೀರಿ. ನಿಮಗೂ ಅವರಿಗೂ ಒಂದು ರೀತಿ ಬದಲಾವಣೆ ಆದ ಹಾಗೂ ಆಗುತ್ತೆ, ನಿಮ್ಮ ಬಲಗೈ ನೋವೂ ಕಮ್ಮಿ ಆಗುತ್ತೆ”

“ತಂಬಾ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಡಾಕ್ಟರೇ. ನಾನು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಯಾವ ಖಾಯಿಲೆ ತಗಲಿದೆಯೋ ಅಂತ ಗಾಬರಿ ಆಗಿದ್ದೆ. ಅದ್ದಾಗೆ ನಾನು ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನರನ್ನ ಹೊಡೀತೀನಿ ಅಂತ ನಿಮಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ಡಾಕ್ಟರೇ” ?

“ಅಯ್ಯೋ ಅದೇನು ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯ ಬಿಡೀಮ್ಮ. ರಿಟೈರ್ಡ್ ಆದಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಂಸಾರಗಳಲ್ಲಿ ಇದೂ ಆಗೋದೇ ! ಅದಕ್ಕೇ ನೋಡಿ, ನನ್ನ ಈ ಎಪ್ಪತ್ತನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ನಾನು ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಿದೀನಿ” !

“ಆಗ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರೇ ಬಿಲ್ ಎಷ್ಟಾಯಿತು ?

“ಏನೂ ಬೇಡೀಮ್ಮಾ. ಇನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನರು ಹೇಗಿದ್ದ್ರೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರ್ತಾರಲ್ಲಾ... ಆವರ್ಡ್‌ತ್ರಾನೇ ತೋಗೋತೀನಿ ಬಿಡಿ.”

“ತುಂಬಾ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ದಾಕ್ಟರ್”...

*

*

*

“ಹಲೋ...ಹಲೋ...ಇದು ಮಂಜುನಾಥ ಪ್ರಾವಿಷನ್ ಸ್ಟೋರ್ಸ್ ?

“ಸಾರಿ ಮೇಡಂ, ಇದು ಮಂಜುನಾಥ ಪ್ರಾವಿಷನ್ ಸ್ಟೋರ್ಸ್”

“ಅದೇರಿ ನಾನು ಕೇಳಿರೋದು...ಪ್ರೊಪ್ರೈಟರ್ ಇದಾರಾ ?

“ಸಾರಿ ಮೇಡಂ, ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿ. ಇಲ್ಲ ಮೇಡಂ. ನಾವು ಟೈಪ್‌ರೆಟರ್ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲಾ”

“ನಿಮ್ಮ ತಲೆ...ನಾನು ಮಿಸಸ್ ದಂಡಪಾಣಿ ಮಾತಾಡೋದು...ನಮ್ಮನೇಗೆ ಈಗ ತಾನೇ ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗ ಬಂದು ಹೋಮ್ ಡೆಲಿವರಿ ಮಾಡಿದಾನೇ ನಾನು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದ್ದ ಸಾಮಾನೆಲ್ಲಾ”

“ಸಾರಿ ಮೇಡಂ. ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ನಿಮ್ಮನೇಗೆ ಬಂದು ಯಾಕೆ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗನ್ನ ಡೆಲಿವರಿ ಮಾಡಿದಳೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗ್ಲೂರಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೋಮ್‌ಗಳು ಇರೋವಾಗ”...

“ರೀ ಸ್ವಲ್ಪ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿಸ್ಕೊಳ್ಳಿ...ನಾನು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿರೋದೆ ಒಂದು, ನೀವು ಕಳಿಸಿರೋದೇ ಇನ್ನೊಂದು ರೆಡಿಮೇಡಿ ಜಾಮೂನ್ ಮಿಕ್ಸ್ ಬದಲು ರೆಡ್ಡಿ ಬ್ರಾಂಡ್ ಪ್ಯಾಚ್ ಬಾಕ್ಸ್ ಇದ್ದಲ್ಲ? ಕಾಲುಕೇಜಿ ಹರಳೆಣ್ಣೆ ಆಂತ ಬರೆದಿದ್ದೆ. ಅದರ ಬದಲು ಅಮುಲ್ ಬೆಣ್ಣೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ. ಈರುಳ್ಳಿ ಆಲೂಗೆಡ್ಡೆ ಬದಲು ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆ ಕಳಿಸಿದೀರಾ...ಮಂಕಿ ಬ್ರಾಂಡ್ ಟೂತ್ ಪೌಡರ್ ಬದಲು ಡ್ಯಾಂಕೀ ಬ್ರಾಂಡ್ ಫೇಸ್ ಪೌಡರ್”-

“ಅರ್ಥವಾಯ್ತು ಮೇಡಂ. ವರಿ ಸಾರಿ. ಈ ಟೆಲಿಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದರೆ ಹೀಗೆ ಆಗೋದು ಮೇಡಂ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೇಳೋಲ್ಲ. ಫೋನ್ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್. ನಿಮ್ಮ ಆರ್ಡರ್ ಲಿಸ್ಟ್ ಇಲ್ಲೇ ಇದೆ ಮೇಡಂ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗನ್ನ ಕಳಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಬಿಡಿ.”

ಹಾಗೇ ಮಾಡಿ ಸದ್ಯ...ಅಂದ್ವಾಗೆ ನಮ್ಮನೆ ಆಡ್ರೆಸ್ಸು ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತು ತಾನೆ ? ಇನ್ಯಾರ ಮನೆಗೋ ಕಳಿಸಬೇಡ್ರಿ ! ಮಿಸಸ್ ದಂಡಪಾಣಿ, 48, ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಅಗ್ರಹಾರ”...

“ಖಂಡಿತಾ ಮೇಡಂ, ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ಮೇಡಂ. ಮಿಸಸ್‌ಚಕ್ರಪಾಣಿ, 48, ಕಾಮಾಕ್ಷಿ ಅಗ್ರಹಾರ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಮೇಡಂ” !

*

*

*

“ನೀವು ಈಗಿನ ನವೋದಯ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಅಂತ ಆನೇಕ ವಿಮರ್ಶಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಒಂದು ರೀತಿ ಆತ್ಮತ್ಯಾಜಿಯಾಗಿರಬೇಕು ಅಲ್ಲವೆ ?”

“ಹೌದು ನಿಜವೇ. ನಾನು ಮಧ್ಯವಯಸ್ಕನಾಗೋತನಕ ನನ್ನ ತಂದೆ ನನ್ನ ಒಂದು ಕಪಿ ಅಂತಲೇ ಕರತಿದ್ದು. ಈಗ ಬರೀ ಕವಿ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ, ನವೋದಯ ಕವಿ ಅಂತ ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟರೆ ಅದು ನನ್ನ ತಪ್ಪೆ” ?

“ನಿಮ್ಮ ಕವಿತೆಗಳ ರಚನೆಗೆ ನಿಮಗೆ ಸಮಯ ಹೇಗೆ ಸಿಗುತ್ತೆ” ?

“ಆ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದ ರೆವಿನ್ಯೂ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಫೀಸರಾಗಿ ರೋದ್ದು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹೋಗಿ ಕುರ್ಚಿಗೆ ನನ್ನ ಕೋಟನ್ನು ತಗುಲಿಸಿದರೆ ಸಂಜೆ ತನಕ ನನಗೆ ಇರೋದು ಫ್ರೀ ಟೈಮ್ ತಾನೇ ?”

ಅಂದಾಗೇ ನೀವು ಆಫೀಸಿನಲ್ಲೆ ಕೂತಿದ್ರೆ ನಿಮ್ಮ ಕವನ ರಚನೆಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಸಿಗುತ್ತೆ ?

“ಆದಕ್ಕೇನೂ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ ಬಿಡಿ. ಸಂಸಾರದ ಸುಖ ದುಃಖಗಳ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ನಮ್ಮ ಹೆಡ್‌ಕ್ಲರ್ಕ್ ಮೂಢವರಾವ್ ಅವನನ್ನ ನೋಡಿದ್ರೆ ಸಾಕು, ಜೀವನ ಅಂದರೆ ಏನು ಅಂಬೋ ಅಂತರಾಳದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ತಕ್ಷಣ ಉತ್ತರ ಸಿಗುತ್ತೆ. ನನ್ನ ದಾರುಣ್ಯ ರಚನೆಗಳಿಗೆ ಅವನೇ ಕಾರಣ ಸರಿ. ನಮ್ಮ ಸೈನೋಗ್ರಾಫರ್ ಪವಿತ್ರ-ಐ ಮೀನ್ ಪ್ರವೀಳಾ-ನನ್ನ ಪ್ರೇಮಕವನಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಸ್ಫೂರ್ತಿ. ನಮ್ಮ ಬಾಸ್ ಅವಳನ್ನ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡದೇ ಇನ್ನೊಂದು ವರುಷ ನಮ್ಮ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲೆ ಇಟ್ಟೊಂಡ್ರೆ, ನನ್ನ ಪ್ರೇಮಗೀತೆಗಳ ಉತ್ಪನ್ನ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ನಾನೂ ಒಂದು “ಬೆಂಗಳೂರು ಮಲ್ಲಿಗೆ” ತರಹ ಸಂಕಲನ ಪ್ರಕಟಿಸ್ತೀನೋ ಏನೋ !

“ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಕೊಡೋ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಬಾಸ್ ವಿಷಯವಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಹೇಳೋ ದಿದೆಯೇ ?

“ಖಂಡಿತಾ ಅವರನ್ನ ನೋಡಿಯೇ ನಾನು ನನ್ನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ “ರಾವಣ ಇಲ್ಲಿಹನು;

“ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಿಡಿಯಾದರೆ ಬಾಯಲಿ ಬೆಂಕಿ” ‘ಇಳಿದು ಬಾ ಎಮ್ಮೆ ಇಳಿದು ಬಾ’ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದು”

“ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪ್ರಕಟವಾದ ನಿಮ್ಮ ಕವನ ಒಂದರಲ್ಲಿ ನೂಕು ನುಗ್ಗು; ತಳ್ಳು ತಿವಿ; ಒದಿ ಏಳು; ಏಳು ಓಡು, ಆಕಳಿಸು...ಆಕಳಿಸು ಅಂತ ರಚಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇದರ ಸನ್ನಿವೇಶ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ”

“ಅದೇ ? ಅದು ಮೊನ್ನೆ ವರ್ಲ್ಡ್‌ಕಪ್ ಫೈನಲ್ಸ್ ಆಯ್ತಲ್ಲಾ ಅವತ್ತು ಭಾನುವಾರ ರಾತ್ರಿಯಿಂದ ಸೋಮವಾರದ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದವರೆಗೂ ಟೀವಿ ನೋಡಿ, ಕ್ಯಾಶುವಲ್ ಲೀವ್ ಇಲ್ಲದೆ ಸೋಮವಾರ ಆಫೀಸಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೆ ಅಲ್ಲಿ ತೂಕಡಿಕೆ ಬಂದಾಗ ರಚಿಸಿದ್ದು.”

“ನಿಮ್ಮಂತಹ ಕವಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿರೋ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಧನ್ಯ” !

“ತುಂಬಾ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್” !

ತಾರಾಬಲ

ನಂದಿನಿ ಕಾಪಡಿ

ಮದ್ಯಾಹ್ನ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅಂದಿನ ಸಮಾಚಾರ ಪತ್ರಿಕೆ ಓದುತ್ತಾ, ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ನಮ್ಮ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಪಾಂಡ್ಯನ್ ಒಳಗೆ ಬಂದ, “ಮೇಡಂ ತಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಲು ಯಾರೋ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕಳಿಸಲೇ ?” ಎಂದ. ತಲೆದೂಗಿದೆ, ಒಳಗೆ ಬಂದ ಆಸಾಮಿ ಕೆಂಪು ಹಸುರಿನ ಚೌಕಳಿಯಿದ್ದ ಶರ್ಟ್, ಬಿಳಿ ಪ್ಯಾಂಟು ತೊಟ್ಟು ಬಿಳಿ ಹಳದಿ ಹಸುರು ಕೆಂಪುಗಳ ಸಮ್ಮಿಶ್ರಣದ “ರೀಬಾಕ್” ಷೂಸನ್ನು ಧರಿಸಿತ್ತು. ಫಿಲ್ಮೀ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತ “ನನ್ನ ಹೆಸರು ಪ್ರಿನ್ಸ್ ಸ್ವಾಲಿನ್ ತಾರೆ ಸುಗಂಧಾ ಫ್ಯಾನ್ ಕ್ಲಬ್ಬಿನ ಅಖಿಲ ಭಾರತದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ. ತಾರೆ ಸುಗಂಧಾ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಜನಸೇವೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಲೇ ಬೇಕಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕ್ಲಬ್ಬಿನವರು ಇದೇ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ರಾಜ್ಯದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ತಾರೆ ಸುಗಂಧಾ ಅವರ ದೇವಸ್ಥಾನ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸಿನಿಮಾಗಳಿಗೆ ಕೆಟ್ ತಯಾರಿ ಸುವ ಏಲಂಗೋ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ಮೂದರಿ ತಯಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟು ಖರ್ಚು ಬಿಲ್ಡಿಂಗಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಲಕ್ಷ, ತಾರೆ ಸುಗಂಧಾರ ಅಮೃತ ಶಿಲೆಯ ಪಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಹದಿನೈದು ಲಕ್ಷ ಇತರ ಖರ್ಚು ಸೇರಿ ಒಟ್ಟು ನಲ್ವತ್ತು ಲಕ್ಷದ ಯೋಜನೆ ತಯಾರಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮಿಂದ ಧನ ಸಹಾಯ ಆಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಿರಾಶೆ ಮಾಡಬೇಡಿ” ಎಂದು ಬಡಬಡಿಸಿತು.

“ಅಲ್ಲಪ್ಪಾ ಪ್ರಿನ್ಸ್, ದೇವಸ್ಥಾನ ಎಂದೆ. ತಾರೆ ಸುಗಂಧಾ ಎಂದೆ ಎರಡಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವೇನು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ ಪೆದ್ವು ಪೆದ್ದಾಗಿ.

ಆತನಿಗೆ “ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ರಾಮಾಯಣ ಕೇಳಿ” ಎನ್ನುವ ಗಾದೆ ನೆನಪಾಗಿರ ಬೇಕು. ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ “ಮೇಡಂ ತಾರೆ ಸುಗಂಧಾಳ ದೇವಸ್ಥಾನ ವನ್ನೇ ನಾವೀಗ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಿರೋದು. ಬಹುಶಃ ; ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೀವು ವಿನಾಯಕನ ದೇವಸ್ಥಾನ, ರಾಮದೇವರ ದೇವಸ್ಥಾನ, ಅಮ್ಮನವರ ದೇವಸ್ಥಾನ, ಪೆರುಮಾಳ್ ದೇವಸ್ಥಾನ ಕಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಅದೇ ರೀತಿ, ಇದು ಸುಗಂಧಾ ಅವರ ದೇವಸ್ಥಾನ” ಎಂದು ವಿವರಣೆ ನೀಡಿದ.

“ಆದರೆ ವಿನಾಯಕ್ ರಾಮ, ಪೆರುಮಾಳ್ ಇದರೆಲ್ಲಾ ದೇವರುಗಳು..... ಈಕೆಯು ಸಮ್ಮಂತೆಯೇ ಮಾನವಳು” ಎಂದುಬಿಟ್ಟೆ ಜೂರೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡದೆ.

ಪ್ರಿನ್ಸ್ ಸ್ವಾತಿನ್ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಪಾಗಾದವು. “ಯಾಕೆ ಮೇಡಂ ಗಾಂಧೀಜಿ, ನೆಹರೂಗೆ ಪ್ರತಿಮೆ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಹಾರ ಹಾಕುವುದೇ ಇಲ್ಲವೆ? ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸವಗ್ರಹ ದೇವಸ್ಥಾನ ಏನಂದುಕೊಂಡಿರಿ? ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ ಎಂದು ಗ್ರಹ ಉಪಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ದೇವಸ್ಥಾನ ಕಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಸಿನಿಮಾ ತಾರೆಗೆ ದೇವಸ್ಥಾನ ಯಾಕೆ ಕಟ್ಟಬಾರದು? ಎಂದು ಸವಾಲು ಹಾಕಿದ.

ಅವನ ತರ್ಕ ಒಪ್ಪಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು. ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದರ ಜೊತೆಗೇ ಪರ್ಸಿನ್ ಲ್ಲಿದ್ದ ಐವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳೂ ಖಾಲಿಯಾದವು. ತಾರೆ ಸುಗಂಧಳ ಸಹಿ ಮಾಡಿದ ಚಿತ್ರವೊಂದರ ಜೊತೆಗೆ ಸ್ವಾಲಿನ್ ಐವತ್ತರೂಗಳು ಸೇರಿದ ಬಗ್ಗೆ ರಸೀತಿ ನೀಡಿದ. ನನಗೇ ತಿಳಿಯದಂತೆ ನಾನು ಚಂದಾ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ.....

ಆಕಸ್ಮಿಕಗಳಿಗೆ ಮಿತಿಮಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಪೇಪರ್ ಓದಲು ಎತ್ತಿಕೊಂಡರೆ ಕಂಡಿದ್ದೆನು? ಮುಂದಿನವಾರ ಆಚರಿಸಲ್ಪಡುವ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ನಲವತ್ತೇಳನೇ ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಛಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು.

ಇದೇ ಊರಿನಲ್ಲಿರುವ ಅವರ ಪಾರ್ಟಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು ನಲವತ್ತೇಳು ಜನ ಗಳಿಂದ ರಕ್ತದಾನ ಮಾಡಿಸುವವರಿದ್ದರು. ಉಪಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು ನಲವತ್ತೇಳು ಜನರಿಂದ ಅವರವರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತಲಾ ನಲವತ್ತೇಳು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಡೆಸುವವರಿದ್ದರು. ಜಂಟಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಅಮ್ಮನವರು ನಲವತ್ತೇಳು ಸವಜಾತ ಶಿಶುಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹೆಸರನ್ನೇ ಮತ್ತೆ ನಲವತ್ತೇಳು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಕೈಗಳ ಮೇಲೆ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಹೊಯ್ದು ಸುವವರಿದ್ದರು. ನಾವಾಕರಣ ಮಾಡುವವರಿದ್ದರು, ಅದರ ಅವರನ್ನು ಮೀರಿಸಿದವರು ಯಾರು ಗೊತ್ತೆ? ಸಮ್ಮ ಬಡಾವಣೆಯಲ್ಲೇ ಇರುವ ವಿಧಾನ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರು. ನಲವತ್ತೇಳು ಕಿಲೋ ಸಕ್ಕರೆ, ನಲವತ್ತೇಳು ಲೀಟರ್ ಹಾಲು, ನಲವತ್ತೇಳು ಕಿಲೋ ಅಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಸಿ, ನಲವತ್ತೇಳು ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಯಸ ಮಾಡಿಸಿ ನಲವತ್ತೇಳು ಶಾಲೆಗಳ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅದನ್ನ ಹಂಚಿಸಿ ಬಿಡುವವರಿದ್ದರು.....ಪೇಪರ್ ಅಲ್ಲೇ ಬಿಸಾಕಿ ಬೇಗ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ರೇಷನ್ ಕಾರ್ಡನ್ನು ತಂದು, ಕೆಲಸದವಳ ಹತ್ತಿರ ಕೊಟ್ಟು, “ಈಗಲೇ ನನ್ನ ಪಾಲಿನ 600ಗ್ರಾ ಸಕ್ಕರೆ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ಬಂದು ಬಿಡಮ್ಮ” ಎಂದೆ.

ಮಾರನೇ ದಿನ ಶುಕ್ರವಾರವಾದ್ದರಿಂದ ಅಮ್ಮನವರ (ನಿಜವಾದ ದೇವರು). ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಟೆ. ಕಾಯಿ ಒಡೆಸಿ, ಕರ್ಪೂರ, ಊದು ಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ಜಾಚ್ಚಿ ಸೋಣವೆಂದು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಹೊರಗಿನ ಅಂಗಡಿಯ ಹತ್ತಿರ ನಡೆದೆ ಏನಾಶ್ಚರ್ಯ ? ಎಲ್ಲೂ ಒಂದು ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಒಂದು ಕರ್ಪೂರದ ಪೊಟ್ಟಣವಿಲ್ಲ, ಊದುಕಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಹೋಗಲಿ ಒಂದು ದಳ ಹೂವೂ ಇಲ್ಲ.

“ಇದೇನಪ್ಪಾ ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ” ? ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ, ಅಂಗಡಿಯವನು ನಕ್ಕು “ಅಮ್ಮಾ ನಾಳೆ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನ. ಊರಿನಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅವರ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ನಾಳೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವವರಿದ್ದಾರೆ, ಹೀಗಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮಗ್ರಿ ಖರ್ಚಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ” ಎಂದ.

ಸರಿ ಮೊದಲೇ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅದಕ್ಕಿಂತಾ ಹತ್ತುಪಟ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಚಿತ್ರಗಳು. ಊರಿನ ಕರ್ಪೂರವೆಲ್ಲಾ ಖರ್ಚಾಗಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

“ಸರಿ ಬಿಡಪ್ಪ, ದೇವರಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಲಿ” ? ಎಂದು ಅವನನ್ನೇ ಕೇಳಿದೆ.

“ಅಯ್ಯೋ ಅದಕ್ಕಾಕೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ತೀರಿ ? ನಾಕಾಣೆಯೋ, ರೂಪಾಯೋ ಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟರಾಯ್ತು ಹೇಗೂ ದೇವರು ತಾನೆ” ? ಎಂದು ಸಮಜಾಯಿಸಿದ ಆತ.

ದೇವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ಹುಂಡಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುತ್ತಾ “ಇದೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಮಾಯೆಯೇ ಇರಬೇಕು” ಎಂದುಕೊಂಡೆ ವಿನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ.

ದೇವೇಂದ್ರ ಮೇನಕೆಗೆ ಏಕೆ ರಜಾಕೊಡಲಿಲ್ಲ

ಅ.ರಾ.ಸೇ.

ಮೇನಕೇ ನಿನ್ನ ಕುರುಳಾಣೆ ಮೇಕಪ್ ಆಣೆ
ರಜ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ನೀನಿಲ್ಲೆ ಇರುಜಾಣೆ
ಸುಳಿಯದಿರು ನೆಲದತ್ತ
ಪಾಪ, ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ
ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿ ಈಗ, ಏತಕೊ ಏನೊ ಕಾಣೆ

ಉತ್ತಿಷ್ಠತ ಚಾಗ್ರತ ವಾರಾನ್ಹ ಪೋಷಿತ (ವಾ|| ಸ್ವಾಮಿ ಅವಿವೇಕಾನಂದ)

ಶಿವರಾನು ಕಾರಂತ

ಧರ್ಮಾಂಧರಿಗಿಂದು ಕರಿ ಭಷ್ಮ ತೊಡಿಸಿ
ಚೇತರಿಸಿ ಒಳದೃಷ್ಟಿ ತಿಳಿವನ್ನೆ ಬರಿಸಿ -
ನಾವಿರುವುದೇ ಮೂಜಗವ ಎಚ್ಚರಿಸಲ್ಕೆ,
ಗೆದ್ದವರ ಬೆನ್ನನ್ನು ನಿತ್ಯ ಚಪ್ಪರಿಸಲ್ಕೆ
ಆ ನಮ್ಮ ಬಡಬಡಾ ಹೊಟ್ಟೆಯನು ತಣಿಸೆ
ಅನುಸರಿಸಲೇ ಬೇಕು ಸುಖ ಶಾಂತಿ ವರಸೆ
ಅಂತಿರಲು ಮುಮ್ಮೊದಲ 'ಪಾಲಿಸಿಯ' ಕೇಳಿ-
ಅನುಸರಿಸಿ ಅನುದಿನವು ಚಿಂತಿಸದೆ ಬಾಳಿ,

ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿರಲು ಧರ್ಮ ದರ್ಶನವು-
ಅರಸುತಿರಿ ಜಗ ಮರೆತ ಪವಾಡ ಪುರುಷರನ್ನು
ಅಟ್ಟಿಕ್ಕೇರಿಸಿ ಅವರ ಅದ್ಭುತವ ಸಾರಿ
ಮೆರೆಯಿಸಿರಿ ಇದ್ದವರ ಸತ್ತವರ ಗೋರಿ !
ನಡೆಯಬೇಡವೆ ದಂಧೆ ವಾರವಾರವು ಮುಂದೆ
ಓದುಗರು, ಅವರಪ್ಪ, ಜಾಹೀರುಗಾರ ಮುಂದೆ-
ಅದಕೆಲ್ಲ ಬೇಕು ಸಾಧು ಸಂತರ ಖ್ಯಾತಿ
ಹಾತೆಗಳ ಹಿಂಡು ತಾನಾಗಿ ಎರಗುವ ದೀಪ್ತಿ.

ಇಹಲೋಕಕಿಹುದು ಕೊನೆ, ಪರಲೋಕಕಿಲ್ಲ
ಮುಂದಿನಾ ಪರಿಗಣನೆ ಅವಗಣನೆ ಸಲ್ಲ
ಕಾಮಪ್ರೇಮಗಳೆಂಬ ನಗ್ನ ಸತ್ಯವ ತಿಳಿಸಿ,
ಯಾಕಾಗಿ ಬಟ್ಟೆಬರೆ ಎಂಬ ಅಂಜಿಕೆ ಅಳಿಸಿ

ಆಧುನಿಕರೆನಿಸಲಿ ಜನತೆ 'ಶೇಮೇನು' ಅದಕೆ !
ವಾತಶಯನನೆ ಆಂದು ಪೇಳಿದ್ದ ಬೆದಕೆ—

ಹೀಗೆ ತೊಡಗಿದ ಕಜ್ಜ ಸಾಗುವರೆ ಮುಂದೆ
ಮೋಣೆಗಾರಿಕೆಯ ದಂಧೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ—ಎಂದೆ
ಗೆದ್ದವರು, ಗೆದ್ದು ಆಳುವರವರು ಸಿದ್ಧರು !
ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿಗಳಿರಲಿ, ಶುದ್ಧ ಶುಂಠರೆ ಇರಲಿ.
ಸ್ತುತಿ ಗುಳ್ಳೆಯ ಊದಿ ಏರಿಸಿರಿ ಮೇಲೆ
ಅಂದು ಸಾರ್ಥಕ ಮಕ್ಕು ಲೆಕ್ಕಣೆಕ ವ್ಯವಸಾಯ—
ನುರಿತು ಸಾಗಿಸಲದನು ಸತ್ತರೂ ಸಾಯ !

ವಚನ

ಅ.ರಾ.ಸೇ

ಮೊರೆವ ಮೈಕಿಂಗಂಜೆ, ಸುಟ್ಟರೆಯಂತೆ ಹರಿವ
ಲಾರಿಗೆ ಅಂಜೆ, ತಲೆತಿನ್ನುವ ಹಿರಿಯ ಪುಸ್ತಕ
—ಕಂಜೆ, ಹಿರಿ ಕಿರಿಯ ತೆರೆಗಂಜೆ,
ಕೊರೆವ ಶಿಶಿರಂಗಂಜೆ, ವರವಸಂತನಿಗಂಜೆ,
ಸುರನರೋರಗರ ಮಣಿಸಿದ ಕಿರಿಯ ತಗಣೆಯ
ಕಡಿತಕಂಜುವೆನಯ್ಯ, ಪರಿಹಾರವದೇನೋ
ಶಿವನೆ ಶಂಕರಲಿಂಗ ಪ್ರಭುವೆ.

ಪರೋಪಕಾರ

ಕನುಲಾ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ

ಬೆಳಗ್ಗೆ ವಾಕಿಂಗ್ ಹೊರಟಾಗ ಆರು ಘಂಟೆಗೆ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ. ಬೀದಿ ದೀಪಗಳು ಇನ್ನೂ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಬೆಚ್ಚಗಿದ್ದ ಮನೆಯೊಳಗಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಈ ತುಂಗಾಳಿ ಹಗುರವಾಗಿ ಬೀಸಿದಾಗ ಒಳ್ಳೇ ಸ್ವಾಗತ ಅಂದುಕೊಂಡೆ. ನಡೆಯುತ್ತಾ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯತ್ತ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದಾಗ, ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೀಪ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಬಹುಶಃ ಆರಿಸಲು ಮರೆತಿರಬೇಕು. ದಿನಕ್ಕೆ ನೂರಂಟು ಬಾರಿ ಕರೆಂಟ್ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಯಾರಿಗೆ ತಾನೆ ಜ್ಞಾಪಕ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತೆ ಅಂದು ಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದೆ. ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಗೆಳತಿ ವಿಜಯ ಬರೆದಿದ್ದ “ಬನ್ನಿರಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಸಾಧಿಸೋಣ” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯ ಆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಹೌದು, ಏನಾದರೂ ಸಾಧಿಸಲೇ ಬೇಕು. ಎಂತಹ ನೀರಸ, ಯಾಂತ್ರಿಕ ಬದುಕು ನಮ್ಮದು. ಎಂಬೆಲ್ಲಾ ಯೋಜನೆಗಳು ಮನದಲ್ಲಿ ಹಾದು ಹೋದವು.

ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವರು ಮುಸ್ಲಿಮರು. ಆಕೆ ಎರಡನೇ ಹೆಂಡತಿ. ಗಂಡ ಎನ್ನಿಸಿ ಕೊಂಡವನು ಈಕೆಯನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆತಂದಾಗಲಪ್ಪೇ ನಾವು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದು. ಆತ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಬಂದರೆ ಹೆಜ್ಜೆಚ್ಚು. ಆಕೆಗೆ ಸುಮಾರು 55-60ರ ಪ್ರಾಯವಿರಬೇಕು. ಘೋಷಾ ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಆಕೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾನೇ ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ದಾಷ್ಟೀಕವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಆಕೆ ಹೆದರಿ, ಹೆದರಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು ಒಳಕ್ಕೆ ಓಡಿದ್ದರು. ಆಕೆಯನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಅನ್ನಿಸಿತು. ಏನಾದರೂ ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಪರೋಪಕಾರಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ಸಾಧನೆ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ. ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವಾಗ ದೀಪದ ನೆವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಖಂಡಿತ ವಾಗಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿಯೇ ಹೋಗಬೇಕು ಅಂತ ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ.

ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ, ವಾಕಿಂಗ್ ಗೆಳತಿಯರಿಬ್ಬರು ಸಿಕ್ಕರು. ಅದೂ ಇದೂ ಹರಟ್ಟಾ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದೆ. ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ವಿಷಯ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರೆತು ಹೋಗಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹಾಲಿನವನು ಬಂದ, ನನ್ನನ್ನ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ “ಏನಾಯ್ತಮ್ಮಾ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದ.

“ಎಲ್ಲಿ?” ಅಂದ

“ನಿಮ್ಮನೇಲಿ”

ಗಾಭರಿಯಿಂದ ನಾನು ಒಳಕ್ಕೆ ಪುನಃ ಓಡಿ ನೋಡಿ ಬಂದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಅವರವರ ಪಾಡಿಗೆ ಮುಸುಕು ಹಾಕಿ ಮಲಗಿದ್ದರು.

“ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲಲ್ಲಪ್ಪಾ. ಯಾಕೆ ಕೇಳಿದೆ”

“ನಾನು ನಿಂಬೀದೀಲಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬಂದಾಗ ಎಲ್ಲೂ ನಿಮ್ಮನೇ ಕಡೇನೇ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದು. ನಿಮ್ಮನೆ ಗ್ಯಾರೇಜ್ ಮುಂದೆ ಪೋಲೀಸ್ ವ್ಯಾನ್ ಬೇರೆ ನಿಂತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೇ ಕೇಳಿದ್ದಮ್ಮಾ” ಅಂತ ಅವನು ಹೇಳಿದ.

ನಮ್ಮ ಗ್ಯಾರೇಜಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ, ಗೇಟ್ ಆಚೆ ಹೋಗಿ ಎಡಕ್ಕೆ ತಿರುಗ ಬೇಕು. ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದೆ. ನಿಜ! ಪೋಲೀಸ್‌ವ್ಯಾನ್ ನಿಂತಿದೆ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪೋಲೀಸರು ಬೇರೆ ಗಸ್ತು ಹೊಡೆದಿದ್ದರು. ಬೀದಿಲ್ಲಿದ್ದೋರೆಲ್ಲಾ ಅವರನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಬಿಳಿ ಮಾರುತಿ ಕಾರೊಂದು ಬಂದು, ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಮುಂದೆಯೇ ನಿಂತಿತು. ಕಾರಿಂದ ಇಳಿದಾತನ ಕತ್ತಿನ ಹಾರ ಅವನು ಡಾಕ್ಟರ್ ಎಂದು ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾರಿಂದ ಇಳಿದು ಆತ ಸರಸರನೆ ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಮುಟ್ಟಲು ಹತ್ತಿದ.

ಛೇ! ಎಂಥಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ! ಬೆಳಗ್ಗೆ ದೀಪ ಉರಿಯದಿದ್ದಾಗಲೇ ತಿಳಿದುಕೋ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಪಾಪ! ಒಬ್ಬೊಂಟಿಗಿತ್ತಿ. ಡಾಕ್ಟರು, ಪೋಲಿಸಿನೋರು, ಅಂದ್ರೆ ಗೊತ್ತಲ್ಲಾ ಅಂದ್ಕೊಂಡಿರುವಾಗಲೇ ಇನ್ನೊಂದು ಪೋಲೀಸ್ ಜೀಪ್, ಕಾರ್ ಎಲ್ಲಾ ಬಂದವು. ಜೀಪ್‌ನಿಂದ ನಾಯಿಗಳೂ ಇಳಿದವು. ನಾನು ಒಳಕ್ಕೆ ಓಡಿದೆ. ನಮ್ಮವರ ಕಂಬ್ಬಿ ಕಿತ್ತು “ಪಕ್ಕದ ಮನೇಲಿ ಅನಾಹುತ ಆಗಿದೆ ಬೇಗ ಬನ್ನಿ” ಅಂತ ಕೂಗಿ ಪುನಃ ಬೀದಿಗೆ ಓಡಿದೆ.

ನಮ್ಮವರು ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಇಬ್ಬರೂ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟೆವು. ಆಗತಾನೆ ಡಾಕ್ಟರು ಆಚೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಆ ಡಾಕ್ಟರು ಪೋಲೀಸರೊಂದಿಗೆ ಏನೋ ಮಾತನಾಡಿ ಕಾರು ಹತ್ತಿ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಮನೆ ಬಳಿ ಹೋದೆವು. ಇವರು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಪೋಲೀಸರೊಂದಿಗೆ ಮಾತಿಗೆ ನಿಂತರು, ನಾನು ಗೇಟ್ ತೆಗೆದು ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋದೆ. ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿತ್ತು. ಬೆಲ್ ಮಾಡಿದೆ. ಆಕೇನೇ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದ್ದು. “ಏನು ಸಮಾಚಾರ ?” ಅಂತ ನನ್ನೇ ಕೇಳಿದ್ದು.

“ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಪೋಲೀಸರು ನಿಂತಿದಾರಲ್ಲ ಏನು ವಿಷಯ” ? ಅಂತ ನಾನು ಕೇಳಿದೆ.

“ನಾನೂ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಅದೇ ಕೇಳೋಣ ಅಂತಿದ್ದೆ. ಅಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಗಂಡಸು ತುಂಬೊಂಡಿದ್ದು. ಅದಕ್ಕೇ ಬಂದು ಕೇಳೋಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ” ಅಂದ್ರು ಆಕೆ.

“ಮತ್ತೇ ಡಾಕ್ಟರು ಬಂದಿದ್ರಲ್ಲಾ ?”

“ನಮ್ಮ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಡಾಕ್ಟರು ಅವರು. ನನ್ನ ಬಿ.ಪಿ. ಚೆಕ್ ಮಾಡುಕ್ಕೆ ಮಾಮೂಲು ಭೇಟಿ”

“ಬರ್ರೀನಿ” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ನಮ್ಮವರು ಆಗಲೇ ಮನೆ ಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ನಾನು ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ,

“ಯಾಕೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಪೋಲೀಸರು, ನಾಯಿಗಳು ಬಂದಿವೆ ?” ಅಂತ ಅವರನ್ನ ಕೇಳಿದೆ.

ಪೋಲೀಸ್ ಡಾಗ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವೋ ಡಾಕ್ಟರೊಂದರಿಗೆ ಷೂಟ್ ಮಾಡ್ತಾರಂತೆ ಪಕ್ಕದ ಪಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ. ಅನುಕೂಲ ಅಂತ ವಾಹನಗಳನ್ನ ಇಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಕ್ ಮಾಡಿದಾರೆ ಅಷ್ಟೆ. ಅಂತೂ ನಿನ್ನ ಇಮ್ಯಾಜಿನೇಷನ್‌ಗೇ ಒಂದು ಪ್ರೈಸ್ ಕೊಡ ಬೇಕು” ಅಂದ್ರು.

ನೀವೇ ಹೇಳಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ನನ್ನೇನು ತಪ್ಪು ಅಂತ.

ಹಳೆಯ ಹೊಸ ಯೋಜನೆಗಳು!

ಬಿ.ಎಸ್. ಶೈಲಜಾ

(ಗಲಿವರ್ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದೊಡನೆ ಲಿಲಿಪುಟ್ ಜನರ ನೆನಪಾಗುವುದು ಸಹಜ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಬ್ರಾಂಬ್ಡಿಂಗ್‌ನಾಗ್ ಸಹ ನೆನಪಾಗುವುದು. ಈ ಕಥೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಜೊನಾಥನ್ ಸ್ವಿಫ್ಟ್ ಇನ್ನೂ ಎರಡು ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಇದರ ಜೊತೆಗೇ ರಚಿಸಿದನು. ಇವುಗಳಲ್ಲೊಂದು ಗಲಿವರನ “ಲಾಪುಟಾ”ಯಾತ್ರೆ ! ಅಲ್ಲಿ ಆತ ಭೇಟಿಕೊಟ್ಟ ಒಂದು “ಅಕೆಡಮಿ” ವಿಜ್ಞಾನದ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಮೀಸಲಾಗಿತ್ತು. 1726ರಲ್ಲಿ ಆತ ಇದನ್ನು ರಚಿಸಿದನಾದರೂ ಇಂದಿನ ಅನೇಕ ಸರಕಾರೀ ಯೋಜನೆಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇವನ್ನು ಓದುವುದು ಔಚಿತ್ಯಪೂರ್ಣ-ಇಗೋ ಇಲ್ಲಿದೆ ವಿವಿಧ ಯೋಜನೆಗಳ ವರದಿ-ಗಲಿವರನ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ.)

ಈ ಅಕೆಡಮಿ ಎಂಬುದು ರಸ್ತೆಯ ಇಬ್ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಲಾಗಿ ಕಟ್ಟಲಾಗಿದ್ದ ಮನೆಗಳು. ಇಲ್ಲಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ನನ್ನನ್ನು ಅತಿ ಆದರದಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಅಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಐನೂರು “ನಿಯೋಜಕರು” ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ. ನಾನು ಅನೇಕ ಕೋಣೆಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿಕೊಟ್ಟು, ಯೋಜನೆಗಳ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ.

ಮೊದಲನೆಯ ಯೋಜನೆ-ಸೌತೆಕಾಯಿಗಳಿಂದ ಸೂರ್ಯನ ಬಿಸಿಲನ್ನು ಪುನರುತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುವುದು. - ಈ ಕೆಲಸವನ್ನಾತ ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಆತನ ಕೋಣೆಯ ತುಂಬಾ ಮಸಿ, ಆತನ ಕೂದಲು, ಚರ್ಮ, ಬಟ್ಟೆ ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ ಬಣ್ಣದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌತೆಕಾಯಿಗಳು ಸಿಗುವಂತಿದ್ದರೆ ಈ ಯೋಜನೆ ಬೇಗ ಮುಗಿಯುತ್ತಿತ್ತಂತೆ. ಅವುಗಳ ಬೆಲೆ ಜಾಸ್ತಿ ಹಾಗೂ ಸಿಗುವುದೂ ದುರ್ಲಭ ಹೀಗಾಗಿ ಯೋಜನೆ ಕುಂಟುತ್ತಿದೆಯಂತೆ.

ಮುಂದಿನ ಯೋಜನೆ ಸಿಡಿಮದ್ದಿನ ಪುಡಿ ತಯಾರಿಸುವುದು. ಮೂಲ ವಸ್ತು ಉಪ್ಪು ನೀರು. ಅದನ್ನು ಮಂಜುಗಡ್ಡೆಯಂತೆ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿಸಿ ಪರಿಷ್ಕರಿಸುವುದು.

ಇದರ ನಿಯೋಜಕ ಬೆಂಕಿಯ ಬಗ್ಗೆ ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಂಥವನ್ನೇ ಬರೆದು, ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆಯನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ತಿರುಗಿಸಬಹುದು ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದ.

ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪಿ ಹೊಸಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆಕಟ್ಟುವುದನ್ನು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ತಾರಸಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದು. ಈ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಸ್ಪೂರ್ತಿ ನೀಡಿದ್ದವು ಎರಡು ಕೀಟಗಳು - ಜೇಡ ಮತ್ತು ಜೇನುನೋಣ.

ಇನ್ನೊಬ್ಬ ನಿಯೋಜಕ ಹುಟ್ಟು ಕುರುಡ. ಅವನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಸಹ ಕುರುಡರೇ. ವಿವಿಧ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಬೆರೆಸಿ ಹೊಸ ಬಣ್ಣ ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವುದೇ ಅವರ ಕೆಲಸ. ಆ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಅವರು ಸ್ಪರ್ಶ ಹಾಗೂ ವಾಸನೆಯಿಂದ ಗುರುತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರ ಈ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ರಾಜನಿಂದ ಹಾಗೂ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಂದ ಅದ್ಭುತ ಬೆಂಬಲವಿತ್ತು.

ನೇಗಿಲು, ಎತ್ತು ಇವು ಯಾವುದನ್ನೂ ಬಳಸದೇ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದನ್ನೊಬ್ಬ ನಿಯೋಜಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ವಿಧಾನ ಹೀಗೆ - ಒಂದು ಎಕರೆ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಆರು ಅಂಗುಲಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಳ ತೆಗೆದು (ಎಂಟು ಅಂಗುಲದಷ್ಟು) ಬೀಜಗಳು, ಕಾಯಿಗಳು, ಹಣ್ಣುಗಳು, ತರಕಾರಿ ಚೂರುಗಳು ಹೀಗೆ ಹೆಗ್ಗಣಗಳಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹೂತು ಬಿಡುವುದು. ಆಮೇಲೆ ಸುಮಾರು 600 ಹೆಗ್ಗಣಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೇ ಅಲ್ಲಿ ಬಿಡುವುದು. ಅವು ಆಹಾರವನ್ನು ಹುಡುಕಲು ನೆಲವನ್ನು ಬಗೆದು ಹಾಕುವುವು. ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಗೊಬ್ಬರವನ್ನೂ ಒದಗಿಸುವುವು. ಈಗ ನೆಲ ಬಿತ್ತನೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದು. ಈ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಲಾಭ ಎಷ್ಟು ಎಂದು ಇನ್ನೂ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲವಂತೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳಿಂದ ಘಸಲೇ ಬರಲಿಲ್ಲವಂತೆ.

ಮುಂದಿನ ನಿಯೋಜಕ ದಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಕೀಟಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ವಿಶ್ವದ ಜನ ರೇಷ್ಮೆ ಹುಳುವಿನ ಹೊರತಾಗಿ ಇನ್ನಾವ ಕೀಟದ ಅದ್ಭುತ ಕಲಾಕೌಶಲವನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆತನಿಗೆ ವ್ಯಥೆ. ಹಾಗಾಗಿ

ಆತನ ಕೋಣೆಯ ತುಂಬಾ ಜೇಡನ ಬಲೆ, ಇಲಣಗಳು. ನಾವು ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಆತ ಯಾವುದೇ ಬಲೆಯನ್ನೂ ಮುಟ್ಟಬಾರದೆಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದ. ಜೇಡಗಳಿಗೆ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಚಿಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಆಹಾರವಾಗಿ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಬಣ್ಣದ ನೂಲು ತಯಾರಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದಾತ ತೋರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಹಾಗೆಯೇ ಗೋಂದು, ಅಂಟು, ಎಣ್ಣೆ ಇಂಥಾ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಈ ಜೇಡಗಳಿಗೆ ತಿನ್ನಿಸಿದರೆ ಅವು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಹಾಗೂ ಒಂದೇ ದಪ್ಪದ ದಾರವನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದಾತ ನಂಬಿದ್ದ.

ಖಗೋಳ ವಿಜ್ಞಾನಿಯೊಬ್ಬ ಚರ್ಚುಗಳ ಗೋಪುರದ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲುವ ಹುಂಜಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಕಾಲಬಳಿ ಒಂದು ಸೌರಗಡಿಯಾರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಹುಂಜ (ಕೇವಲ ಗಾಳಿಯ ದಿಕ್ಕು ತೋರಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ) ಗಾಳಿಯ ದಿಕ್ಕು ಒದಲಾಯಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಕೂಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ವೈದ್ಯನೊಬ್ಬ ಹೊಟ್ಟೆನೋವಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಬಗೆಯ ಉಪಚಾರವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿದ್ದ. (ಕಮ್ಮಾರನ ತಿದಿಯಂಥ) ಎರಡು ಚೀಲಗಳಿದ್ದವು. ಇವುಗಳ ಬಾಯಿಗೆ ದಂತದ ನಾಳಗಳು. ಈ ನಾಳವನ್ನು ಆತ ರೋಗಿಯ ಗುದದ್ವಾರದೊಳಗೆ ನೂಕುತ್ತಿದ್ದ. ಅನಂತರ ಕೆಳ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಗಾಳಿಯೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿದಿಯೊಳಗೆ ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಇದರಿಂದ ರೋಗಿಗೆ ಗುಣಕಾಣದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ತಿದಿಯೊಳಗೆ ಗಾಳಿ ತುಂಬಿ ಅದನ್ನು ದೇಹದೊಳಕ್ಕೆ ಒತ್ತುತ್ತಿದ್ದ, ಹೀಗೆ ಎರಡು ಮೂರು ಬಾರಿ ಮಾಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆನೋವು ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತದೆಯಂತೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಗಾಳಿ ದೇಹದೊಳಗಿನಿಂದ ನೋವುಂಟು ಮಾಡುವ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಎಳೆದು ಹಾಕಿ ಬಿಡುತ್ತದೆಯಂತೆ. ಈ ಎರಡೂ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಆತ ನಾಯಿಯೊಂದರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ. ಮೊದಲನೆಯ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ನಾಯಿ ವಿಲಿ ವಿಲಿ ಒದ್ದಾಡಿತು. ಎರಡನೆಯದರಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆ ಊದಿ ಅದುಸತ್ತೇ ಹೋಯಿತು. ಆದರೂ ಆತ ಧೃತಿಗೆಡದೆ (ಅದು ಬದುಕುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ) ತನ್ನ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ.

ಈ ಪ್ರಯೋಗಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಾಧಾರಣ ದರ್ಜೆಯದಂತೆ. ಕೆಲವು ಪ್ರೌಢಪಾಠಗಳು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ 'ಉತ್ತಮ' ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನೂ ಸಹ ನಾನು ನೋಡಿದೆ.

ವಿಶ್ವಕಲಾಕಾರ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಪಡೆದ ಪ್ರೌಢೇಸರೋಬ್ಬನಿಗೆ ಐವತ್ತು ಮಂದಿ ಸಹಾಯಕರು. ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನಾತ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ - ಕೋಣೆಯೊಳಗಿನ ಗಾಳಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ನೀರಿನಂಶವನ್ನು ಎಳೆಯುವ ಯೋಜನೆ, ಕಲ್ಲನ್ನು ಮೃದುವಾಗಿ (ಹತ್ತಿಯಷ್ಟು) ಪರಿವರ್ತಿಸುವುದು, ಜೀವಂತ ಕುದುರೆಗಳ ಪಾದಗಳನ್ನು ಕಲ್ಲಿನಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡುವುದು. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಯೋಗಗಳು. ಆತ ಎರಡು ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಖುದ್ದಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಮೊದಲನೆಯದು ಉತ್ತಮ ತಳಿಯ ಬೀಜದ ಹೊಟ್ಟನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿ ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯುವುದು. (ಈ ವಿಧಾನವನ್ನು ಆತ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದರೂ ಸಹ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ.) ಎರಡನೆಯದು ತರಕಾರಿ, ಅಂಟು, ಹಾಗೂ ಖನಿಜಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ವಿಶೇಷ ಲೇಪವನ್ನು ಎರಡು ಕುರಿಮರಿಗಳಿಗೆ (ಒಂದು ಗಂಡು, ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು) ಹಚ್ಚುವುದು ಇದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಸಂತಾನಕ್ಕೂ ಇದೇ ವಿಧಾನ ಅನುಸರಿಸಿ ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ದ್ವೀಪದ ತುಂಬಾ ತುಪ್ಪಟ್ಟಿವಿಲ್ಲದ ಕುರಿಗಳೇ ಕಾಣುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಅವನ ಮಹದಾಸೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ತಾರಸಿಯ ಮೇಲೆ ತಂತಿಗಳನ್ನು ಬಿಗಿದುಕಟ್ಟಿ ಬಲೆಯನ್ನು ಹೆಣೆಯಲಾಗಿತ್ತು. ಗೋಡೆಯಂಚಿನಲ್ಲಿ ಸಾಲಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನಿಂತಿದ್ದರು. ಈ ಬಲೆಯಿಂದ ದಾಳಗಳಂತೆ ಕಾಣುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನೇತುಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು. ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ವಿವಿಧ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಯಂತ್ರವನ್ನು ಶುರುಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೇ, ಪದಗಳ ಜೋಡಣೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಯಿತು. ಮೂವತ್ತಾರು ಹುಡುಗರು ಪದಗಳನ್ನು ಓದಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೇ. ನಾಲ್ಕು ಹುಡುಗರು ಅವನ್ನು ಬರೆದುಕೊಂಡರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದಮೇಲೆ ಯಂತ್ರ ಪುನಃ ಪದಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿತು, ಮತ್ತು ಹುಡುಗರು ಓದಿದರು. ಮತ್ತು ಬರೆದುಕೊಂಡರು. ಇದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ದಿನಕ್ಕೆ ಆರುಗಂಟೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಮೇಲೆ ಈ ವಾಕ್ಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ದಪ್ಪದಪ್ಪ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಎಲ್ಲ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು “ಸರಿಯಾಗಿ” ಜೋಡಿಸಿದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕಲೆ ಅಥವಾ ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಲಿತುಬಿಡಬಹುದಂತೆ. ಈ ಯಂತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಆ ಪ್ರೌಢೇಸರನು ತನ್ನೆಲ್ಲ ಶಬ್ದ ಭಾಂಡಾರವನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದನಂತೆ, ನಾಮಪದ, ಕ್ರಿಯಾಪದ ಹಾಗೂ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ಒಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದ್ದನಂತೆ. ಇದು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಕಾರ್ಯದ ಫಲ. ಅದರಿಂದ ನಾನು ನನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿಂದರುಗಿದ

ಕೂಡಲೇ ಈ ಹೊಸ ಆವಿಷ್ಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಸಕ್ತಿ ಉಂಟುಮಾಡಿ, ಆತನಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಗತಿ ಬೇರೆಯತರಹದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಉದ್ಬುದ್ಧನೆಯ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಚಿಕ್ಕದು ಮಾಡಲು ಕ್ರಿಯಾಪದ, ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಿಡುವುದು. ಏಕೆಂದರೆ ನಾಮಪದಗಳ ಹೊರತಾಗಿ ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲವೂ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಶಬ್ದಗಳು ! ಇನ್ನೊಂದು ಯೋಜನೆ-ಶಬ್ದಗಳನ್ನೇ ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡಿಬಿಡುವುದು. ಒಂದೊಂದು ಶಬ್ದ ಉಚ್ಚರಿಸಿದಾಗಲೂ ನಮ್ಮ ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಮ್ಮ ಆಯಸ್ಸು ಕ್ಷೀಣಿಸುವುದಲ್ಲವೇ ? ಆದ್ದರಿಂದ ಶಬ್ದಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನೇ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಬಿಡುವುದು. ಯಾವ ವಸ್ತುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕೋ ಆ ವಸ್ತುವನ್ನೇ ಒಯ್ದು ಬಿಡುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಡೆ ಒಡ್ಡುತ್ತಿರುವವರೆಂದರೆ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರು. ಅವರು ಶಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿನ ಜನ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾತನಾಡಬೇಕಂತೆ ! ಈ ಪ್ರಯೋಗ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರೊಫೆಸರುಗಳು ತಮ್ಮೊಡನೆ 'ವಸ್ತು'ಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತೊಯ್ಯುವಾಗ ಅವುಗಳ ಭಾರಕ್ಕೆ ಕುಸಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೂ ಸಹ ಈ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿ, ವಿಶ್ವದಾದ್ಯಂತ ಪ್ರಚುರ ಪಡಿಸಿದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ನಡುವಿನ ವ್ಯವಹಾರವೂ ಸಹ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರ ನಂಬಿಕೆ.

ಗಣಿತದ ಪ್ರೊಫೆಸರನೊಬ್ಬ ಹೊಸ ಪ್ರಯೋಗ ನಡೆಸಿದ್ದ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಮಗ್ಗಿ ಕೋಷ್ಟಕಗಳನ್ನು ಒಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ಟೆಂಕ್ಟರ್‌ನಂತಹ ಮಸಿಯಲ್ಲಿ ತೆಳ್ಳನೆಯ ವೇಫರ್‌ನಂತಹ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಬರೆದು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ತಿನ್ನಿಸುವುದು. ಅಮೇಲೆ ಮೂರುದಿನ ಅವನಿಗೆ ಪಠ್ಯದ ಆಹಾರ. ಆಗ ಟೆಂಕ್ಟರ್ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮೆದುಳಿಗೆ ಏರುವುದು. ಈ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಲು ಆ ಪ್ರೊಫೆಸರನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಆ ಕೋಷ್ಟಕದ ಚೀಟಿಯನ್ನು ತಿನ್ನದೇ ಹೊಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಲವಂತವಾಗಿ ತಿನ್ನಿಸಿದಾಗ ಅದು (ಮೆದುಳಿನವರೆಗೂ ಹೋಗದೆ) ತಕ್ಷಣವೇ ಬಾಯಿಯಿಂದಲೇ ಹೊರಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಕೆಲವು ರಾಜಕುಮಾರರುಗಳ ಜ್ಞಾಪಕ ಶಕ್ತಿ ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆ ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ವೈದ್ಯನು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು. ಈ ಮಂತ್ರಿ

ಗಳು ತಂತಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ರಾಜಕುಮಾರರಿಗೆ ವರದಿ ಒಪ್ಪಿಸುವಾಗ, ಹಿಂದಿನ ಪರದಿಯನ್ನು ರಾಜಕುಮಾರರು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ವರದಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಯಾವುದಾದರೂ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು.

1. (ರಾಜಕುಮಾರರ) ಮೂಗನ್ನು ಹಿಂಡುವುದು. 2. ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಒದೆಯುವುದು
3. ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಮೂರು ಸಲ ತಿರುಚುವುದು 4. ಸೂಜಿಯಿಂದ ಚುಚ್ಚುವುದು.
5. ತೋಳನ್ನು ಹಿಂಡುವುದು. ಪ್ರತಿಸಲ ವರದಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದಾಗಲೂ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾಪಕಶಕ್ತಿ ಖಂಡಿತಾ ಸುಧಾರಿಸಿ, “ಈ ಉಪಚಾರದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ” ಎಂದು ರಾಜಕುಮಾರರು ತಾವಾಗಿ ಹೇಳುವರು.

ವಿವಿಧ ರಾಜಕೀಯ ಗುಂಪುಗಳು ಜಗಳ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಅದನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವ ಸುಲಭ ವಿಧಾನ—ಎರಡೂ ಗುಂಪುಗಳ ನಾಯಕರನ್ನು ಕರೆಸಿ, ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಒಂದೇ ಗಾತ್ರದ ತಲೆ ಇರುವ ಇಬ್ಬರನ್ನು (ವಾದಿ, ಪ್ರತಿವಾದಿ ಗುಂಪಿನಿಂದ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು) ಜೊತೆ ಮಾಡುವುದು. ಅವರ ಮೆದುಳುಗಳನ್ನು ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ಸೀಳಿ, ಈ ಅರ್ಧವನ್ನು ಆ ತಲೆಗೆ, ಆ ಅರ್ಧವನ್ನು ಈ ತಲೆಗೆ ಹೀಗೆ ಜೋಡಿಸಿಬಿಡುವುದು ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಚಾಕಚಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಜಗಳವೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತದೆ ಯಂತೆ.

ಜನಗಳಿಗೆ ಏನೇನೂ ತೊಂದರೆ ಆಗದಂತೆ ಅವರಿಂದ ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದನ್ನೂ ಸಹ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಗುಣ ಮತ್ತು ಅವಗುಣಗಳ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಒಂದು ಸಮಿತಿ ತಯಾರಿಸುವುದು. ಈ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನ ನೆರೆಹೊರೆಯವರು ಇರುವರು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗುಣ, ಅವಗುಣಕ್ಕೂ ತೆರಿಗೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಗುಣಾವಗುಣಗಳನ್ನು ತಾನೇ ಬರೆದುಕೊಡುವಂತೆ ಸಹ ಹೇಳಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ತೆರಿಗೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ತೆರಿಗೆಗಳು. ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಹೆಂಗಸರು ಇಷ್ಟಪಡುವ ಗಂಡಸರಿಗೆ, ತೆರಿಗೆ. ವಿಧೇಯತೆ, ನಗೆ ಚಾಟಿಕೆ, ಜಂಬದ ನಡತೆಗಳಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಉಂಟು. ಗೌರವ, ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತೆ ನ್ಯಾಯಶಕ್ತಿ ಇವುಗಳಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಇಲ್ಲ.

ಹೆಂಗಸರೂ ಸಹ ಇದೇ ರೀತಿ ತಮ್ಮ ಗುಣಾವಗುಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚು ಸುಂದರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆ; ಹಾಗೆಯೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳು

ವವರಿಗೂ ಸಹ ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ವಭಾವ, ಪಾತಿಪ್ರತ್ಯ ಇಂತಹಗುಣಗಳನ್ನು ತೆರಿಗೆಗಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ರಾಜನ ವಿರುದ್ಧ ಪಿತೂರಿ ನಡೆಸುವವರನ್ನು ಕಂಡು ಓಡಿಯಲು ಒಂದು ಹೊಸ ವಿಧಾನ ತಯಾರಿ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ರಾಜನ ನಿಕಟವರ್ತಿಗಳೆಲ್ಲರ ಊಟ, ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿ, ಯಾವ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಮಲಗುತ್ತಾರೆ. ದೇಹವನ್ನು ಚೊಕ್ಕಟಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವ ಕೈ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮಲದ, ವಾಸನೆ, ಬಣ್ಣ, ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಆಹಾರ ಜೀರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ ಈ ಎಲ್ಲ ವಿವರಗಳನ್ನು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಗಮನಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಮನುಷ್ಯ ಮಲವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡುವಾಗ ತುಂಬಾ ವಿವೇಕದಿಂದ, ನಿಧಾನವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಾನೆಂಬುದು. ರಾಜನಿಗೆ ಕೆಡುಕು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮಲ ಹಸಿರಾಗಿರುತ್ತದೆಂತೆ !

ಈ ಎಲ್ಲ ವಿವರಗಳನ್ನು ಒಂದು ಗ್ರಂಥರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರೊಫೆಸರರನ್ನು ನಾನು ಶ್ಲಾಘಿಸಿದೆ, ಹಿಂದೆ ಟ್ರೆಬ್ಬಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾನು ನೋಡಿದ್ದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿ ರಾಜದ್ರೋಹ ಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು ಎಂಬ ಗುಮಾನಿ ಇದೆಯೋ ಆತನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನೂ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲ ಪದಗಳ ರಹಸ್ಯಾರ್ಥವನ್ನು ಓದಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. 'ಹಕ್ಕಿಗಳು ಗುಂಪು' ಎಂದರೆ ಸೆನೆಟ್ ಸಭೆ- 'ಕುಂಟನಾಯಿ' ಎಂದರೆ ಆಕ್ರಮಣಕಾರಿ, 'ಪೂರಕೆ' ಎಂದರೆ ಕ್ರಾಂತಿ, 'ಇಲಿಬೋನು ;' ಎಂದರೆ ಉದ್ಯೋಗ, 'ತಳವಿಲ್ಲದ ಹಳ್ಳ' ಎಂದರೆ ಖಜಾನೆ, ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಶಬ್ದಗಳ ಗೂಢಾರ್ಥಕೋಶವೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ, ಆ ಕಾಗದಗಳಲ್ಲಿಯ ವಾಕ್ಯಗಳ ಪದಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ತರಹ ವಿಂಗಡಿಸಿ, ಬೇರೊಂದು ವಾಕ್ಯ ಮಾಡಿ ಅದರ ಅರ್ಥ ತಿಳಿಯುವುದು ಸಹ ಇತ್ತು.

ಹೀಗೆ ಟ್ರೆಬ್ಬಿಯಾ ದೇಶದ ಗೂಢಚಾರ ಇಲಾಖೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರೊಫೆಸರನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಆತ ತುಂಬಾ ಸಂತುಷ್ಟನಾದನು. ಇದನ್ನು ನನ್ನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ, ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದನು.

ಈ ಭವ್ಯವಾದ ಅಕೆಡಮಿಯ ದರ್ಶನವಾದ ಮೇಲೆ ಹೇಗಾದರೂ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಆಲೋಚಿಸತೊಡಗಿದೆ.

ಗೊಂದಲಿಗನ ಹಾಡು, ಪಾಡು

ಶಂಸ

‘ಸಿಕ್ಕಿತು, ಸಿಕ್ಕಿತು’ ! ಎಂದು ಕೊರಡಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ತಾರಕಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಕಿರುಚಿಕೊಂಡು ರಾಯರ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿ ಕಮಲಮ್ಮ ಪುಳಕಿತರಾದರು. ಹೌದು ನಾಲ್ಕೈದು ದಿನಗಳಿಂದ ತಾತ ಮೊಮ್ಮಗ ಇಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಬಿಡುವಿನ ಕಾಲದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಪೈಪೋಟಿಯಿಂದ ಬೇಟೆ ಯಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. (ಇಬ್ಬರಿಗೂ ದಿನದ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಯೂ ಬಿಡುವಿನ ಕಾಲವೇ) ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಬಂದ ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ ಇಲಿಮರಿ ಯೊಂದು ಅತ್ತಿತ್ತು ಓಡಾಡುತ್ತ, ಅವರಿಬ್ಬರ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಉರಿಸುತ್ತ, ಅವರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ. ಅವರನ್ನು ಕುಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಡಬ್ಬಗಳ ಸಂದಿಯಲ್ಲಿ, ಫಿಜ್ಜಿನ ಕೆಳಗೆ, ಅಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲೆಂದರಲ್ಲಿ ಸುಳಿದಾಡುತ್ತ ಸರ್ವಾಂತ ಯಾರ್ಮಿಯಾಗಿತ್ತು. ಯಾವುದೇಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ವಾಗುತ್ತಿತ್ತೆಂದರೆ, ‘ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ಒಂದೇ ಇಲಿಮರಿ’ ಎಂದು ನಂಬಲೂ ಕಮಲಮ್ಮನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಮನೆತುಂಬ ಇಲಿಗಳೇ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದಂತೆ ಅವರಿಗನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಈಚೆಗೆ ಆರೇಳು ದಿನಗಳಿಂದಂತೂ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತಿರಾತ್ರಿ ಇಲಿಗಳದೇ ಕನಸು...

‘ಸಿಕ್ಕಿಜಿಟ್ಟಿತೆ ? ಹೊಡೆದು ಹಾಕಿದಿರಾ’ ? ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತ ಮಹದಾನಂದ ದಿಂದ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ರಾಯರ ರೂಮಿಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದರು ಕಮಲಮ್ಮ ಇನ್ನದರ ಶವವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೊರಗೆಸೆಯಬೇಕಲ್ಲ ? (ತಾವಲ್ಲ, ಯಜಮಾನರು)

‘ಹೊಡೆಯುವುದೆ ? ಏನನ್ನು ? ಯಾರನ್ನು’ ? ರಾಯರ ಅಚ್ಚರಿಯು ಪ್ರಶ್ನೆ

‘ಇಲಿಮರಿಯನ್ನು. ನಿಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದು ಅದೇ ಅಲ್ಲವೆ’ ?

‘ಅಯ್ಯೋ ! ಅದಲ್ಲ ಕಣೇ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು.....

‘ಮತ್ತೆ ?

‘.....ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗೆ ನಾಲ್ಕನೆಯದು ; ಮೂರಕ್ಷರದ ಪದ. ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಸತಾಯಿಸಿತು ನೋಡೇ.....ಕೂಲಿ ಏನು ಗೊತ್ತು ? ಎಣ

ದಿಂದ ಬಲಕ್ಕೆ ಹನ್ನೊಂದನೆಯದನ್ನು ಬರೆದ ಕವಿ...ಅಂತೂ ತಿಣುಕಿತಿಣುಕಿ ಹುಡು ಕಿಯೇ ಬಿಟೇ...ಆ ಕವಿಯೇ ಕುವೆಂಪು. ಎಡದಿಂದ ಬಲಕ್ಕೆ ಹನ್ನೊಂದನೆಯದೇ ರಾಮಾಯಣ ದರ್ಶನಮ್.

‘ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ಕಿರುಚಬೇಕಾಗಿತ್ತೇ ?—ಇದೇನೂ ಮಹಾವಿಷಯವೇ ಅಲ್ಲವೆಂಬ ತಾತ್ಪಾರದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಮದದಿ ಮುನಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ರಾಯರಿಗೂ ಸಿಟ್ಟುಬಂತು.

‘ಹೂ, ಇದೆಷ್ಟು ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ ಎಂಬ ಅರಿವು ನಿನಗಿದ್ದರೆ ತಾನೆ? ಗೋಜಲು ಗೋಜಲಾಗಿರುವ ಪದಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವುದೇನೂ ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ ಕಣೇ. ಇದಕ್ಕೂ ಪ್ರತಿಭೆ ಕಾವ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಪರಿಚಯಬೇಕು. ಆತ್ಮ ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಬಾರದು ಆದರೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ : ಕ್ಲೋ ಎಷ್ಟೇ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರಲಿ, ನಾನು ಹುಡು ಕಿಯೇ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ, ಸೂಕ್ತ ಪದಗಳನ್ನು’.

ರಾಯರು ಹುಡುಕುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಣಾತರು ಎಂಬ ವಾಸ್ತವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕಮಲಮ್ಮ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ‘ಪೊನ್ನೆ ತಂದ ಇಂಗು ಎಲ್ಲಿದೆ ಮಾವಯ್ಯ’? ನನ್ನ ಪಿಂಕ್ ಕಲರಿನ ಪೆಟ್ಟಿಕೋಟ್ ಎಲ್ಲಿದೆ ಗೊತ್ತೇನಿಲ್ಲ?; ನಿನ್ನೇ ಪೋಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಲ್. ಐ. ಸಿ.ಯಿಂದ ನನಗೊಂದು ಲೆಟರ್ ಬಂತಲ್ಲ, ಅದಲ್ಲಿದೆ ಅಪ್ಪ? ನನ್ನ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವರ್ಕ್‌ಬುಕ್ ನೋಡಿದ್ದಿರಾ ತಾತಾ’? ಇಂಥ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೂ ಉತ್ತರಿಸಲು ರಾಯರೊಬ್ಬರೇ ಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದರು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆಗಾಗ, ತತ್ಕ್ಷಣ ಕೈಗೆ ಸಿಗದೆ ನುಣುಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಬ್ಲೇಡ್, ಚಾಕು, ಗಮ್ ಬಾಟಲ್ ಸ್ಕ್ರಾಪ್ಲರ್, ಪೋಂಬತ್ತಿ, ಗುಂಡುಸೂಚಿ, ಕಡ್ಡಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳೆಂಥ ಸರಕು ಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆಮಾಡುವ ಪರಿಣತಿಯಿರುವುದೂ ಅವರೊಬ್ಬರಿಗೇ. ಮನೆಯ ಅತ್ಯಂತ ಹಿರಿಯ ಸದಸ್ಯನಾಗಿರುವ, ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಪುಟಾಣಿ ಪ್ರಮೇಯನಿಗೂ ಚದು ರಂಗದ ಪಾನ್‌ಗಳನ್ನು ಹಿರಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಯರೇ ಹುಡುಕಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಹೌದು, ತಾತನಿಗೆ ಪದರಂಗವಿದ್ದಂತೆ ಮೊಮ್ಮಗನಿಗೆ ಚದುರಂಗ. ಆಗಲೇ ಅವನು ಓಪನ್ ಚೆಸ್ ಟೂರ್ನಮೆಂಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾನೆ. ದಿನವಿಡೀ ಅವನ ಮಂಚದಮೇಲೆ ಚದುರಂಗದ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಪಾನ್‌ಗಳೂ ಹರಡಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಆನೆ ಕುದುರೆಗಳು ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಸೈನಿಕರು ಪಥ ಚಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಮೇಯ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ : ‘ತಾತಾ ವೈಟ್ ರೂಕ್ ಎಲ್ಲಿ? ತಾತಾ ವೈಟ್ ಕ್ವೀನ್ ಎಲ್ಲಿ ತಾತಾ, ಒಂದು ಸೋಲ್ಡರೇ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ’ ಇತ್ಯಾದಿ ಮೊದಲು ಚದುರಂಗ ಸೆಟ್ಟಿನ ರಾಜ-ರಾಣಿಯರನ್ನೂ ಗುರುತಿಸಲು ತಿಳಿಯದಿದ್ದ ರಾಯರು ಈಗ ಪಾನ್‌ಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವಷ್ಟು ಚೆಸ್ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯ

ವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಮೇಯನ ಆಟ (ಕಾಟ) ಪಾಠಗಳಿಂದ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಟು ಪ್ರಮೇಯ !

ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಈಗ ಬ್ಯಾಕ್ ಟು ರಾಯರು ಆಂಡ್ ಪದರಂಗ. ಅವರಿಗೆ ಈ ಹವ್ಯಾಸ ಅಥವಾ ದುಶ್ಚಟ ಅಥವಾ ಹುಚ್ಚು ಅಂಟಿಕೊಂಡದ್ದು ಕೇವಲ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದೀಚೆಗೆ ಎಂದರೆ ನಿವೃತ್ತಿಯಾದ ಅನಂತರ. ಆದರೆ ಹುಚ್ಚು ತೀವ್ರವೇಗದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಬಣಗೊಂಡಿತ್ತು. ಮನೆ ಮಂದಿಯವರೆಲ್ಲರ ದುರ್ದೈವ ! ಪದರಂಗ ಬಿಡಿ ಸುತ್ತ ಕುಳಿತರೆಂದರೆ ರಾಯರಿಗೆ ಹಸಿಪ್ಪ, ನಿದ್ರೆ, ಸ್ನಾನ ಎಲ್ಲ ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು ಪ್ರಪಂಚದ ಜ್ಞಾನವೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. 'ತಿಂಡಿಗೆ ಬನ್ನಿ ಮಾವಯ್ಯ' ಎಂದು ಸೊಸೆ ಕರೆದರೆ, 'ಇನ್ನೆರಡೇ ನಿಮಿಷ ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿ ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ನಂತರ ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವು ರಾತ್ರಿ ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೇ 'ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ' ಎಡದಿಂದ ಬಲಕ್ಕೆ' ಎಂದು ಬಡಬಡಿಸಿಕೊಂಡು. ಎದ್ದು, ಸ್ವಿಚ್‌ಹಾಕಿ, ಯಾವುದೋ ಹಳೆಯ ಪೇಪರ್ ಹುಡುಕಿ, ಅದರಲ್ಲಿನ ಪದರಂಗ ಭರ್ತಿಮಾಡಿ, ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದದಿಂದ ಮುಸುಕು ಹೊದೆದು ಮಲಗಿ ಗೂರಕೆ ಹೊಡೆಯತೊಡಗುತ್ತಿದ್ದರು, 'ರಾಮಾ ಕೃಷ್ಣಾ ಎಂದು ಜಪಮಣಿ ಹಿಡಿದು, ನಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಕಾಲ ಕಳೆಯಬೇಕಾದರಾಯರು ಹಗಲಿರುಳೂ 'ಎಡದಿಂದ ಬಲಕ್ಕೆ' ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ' ಹದಿನಾರನೆಯದು' 'ಹತ್ತನೆಯದು' ಎಂದು ಬಡಬಡಿಸುತ್ತ ಒದ್ದಾಡುವುದನ್ನು, ಪದಗಳ ಚಿಂತೆಯ ಭಾರ ಹೊತ್ತು ಪೇಚಾಡುವುದನ್ನು, ಪದಕೋಶಗಳ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ ಅಲೆಯುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ ಯಾರಿಗೇ ಅದರೂ ಸಂಕಟವಾಗಬೇಕು. ಪದರಂಗ ಭರ್ತಿಮಾಡುವಾಗ ರಾಯರೇನೋ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾರ್ಮಲ್ ಆಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಜಂಬಲ್‌ಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವಾಗ ಅವರು ಪಡುವ ಪಾಡು ಮಾತ್ರ ಯಾವ ಶತ್ರುವಿಗೂ ಬೇಡ. ಡೊಂಬಾ, ಡೊಂದ, ಡೊನ್ನಾ, ಬಾಕು, ಬಾರು, ಎಂದು ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ನಿಮಿಷ ಗುಣಗುಟ್ಟಿ ಅನಂತರ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಜಾಗೃತರಾಗಿ 'ಡೊಂಕು ಬಾಲದ ನಾಯಕರು, ಎಂದು ಉದ್ಗರಿಸುವಾಗ ಅವರು ಅನುಭವಿಸುವ ಆ ಸಂತೋಷ ಅವರ್ಣನೀಯ ! ಕೊಟ್ಟ ಹದಿನಾರು ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಳಸಿ-ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಬಿಡದೆ ಬಳಸಿ ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕು ಅಕ್ಷರಗಳ ಕನಿಷ್ಠ ಎಂಟು ಪದಗಳನ್ನು ಗರಿಷ್ಠ ಮೂರೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ರಚಿಸುವ ಸಾಹಸವಂತೂ ಹಿಮಾಲಯ ಏರುವಷ್ಟೇ ಶ್ರಮದಾಯಕ. ಎಲ್ಲವೂ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಬಳಸುವ ಸಾಧಾರಣ ಪದಗಳಾಗಿರಬೇಕಂತೆ,

ವ್ಯಕ್ತಿ ನಾಮಗಳೂ ಸ್ಥಳನಾಮಗಳೂ ಆಗಿರಬಾರದಂತೆ ಪಾಪ ! ಪಾಪ ! ರಾಯರು ಮಾಡಿರದ ಯಾವ ಘೋರ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಶಿಕ್ಷೆ ? ಗೊಂದಲ ಬಿಡಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಯರು ಅನುಭವಿಸುವ ಗೊಂದಲ ಗಮನಿಸಿದ ಮನೆಮಂದಿಯವರೆಲ್ಲ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಕಂಪ ಪಾಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಈಗ ಜೈನಯತಿಗಳ ನೆನಪು ಬರುತ್ತದೆ

ಆದರೂ ಪುಣ್ಯವಶಾತ್ ರಾಯರ ಪದರಂಗ ವ್ಯಾಮೋಹ ಕನ್ನಡಕ್ಕಷ್ಟೇ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ದೈನಂದಿನ ಕ್ರಾಸ್‌ವರ್ಡ್‌ಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ವಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ದಿನಗಳು ಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ ಪದರಂಗ ಪ್ರಯಾಸ ; ಉಳಿದ ನಾಲ್ಕೈದು ದಿನ ಅವರಿಗೂ ಮನೆಯವರಿಗೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮನಃ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ—

ಕರ್ನಾಟಕದ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಪ್ರಕಾಶನ ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದು ಹೊರತರಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟಿನ ಸಂಪಾದಕ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ, ರಾಯರುಗೌರವ (ಧನವಿಲ್ಲದ) ಸಂಪಾದಕರಾಗಿ ನೇಮಕಾತಿ ಹೊಂದಲು ಆಹಾನಿತರಾಗಿರುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದರೂ ಕುಹಕವಲ್ಲ.

ಮುನ್ನೆಡೆ

ಅಕ್ಷರವ ಕಲಿತಾಯ್ತು
ಸಾಕ್ಷರತೆ ಆಂದೋಲನದಿ
ಪದವಿ ಪಡೆದಾಯ್ತು
ಮುಕ್ತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿ

ಸೇರಿ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿ
ನೀಗುವೆನ್ನಿನ್ನ ಕಷ್ಟಕಾರ್ಪಣ್ಯ
ಎನ್ನುವ ನಮ್ಮೂರ ಈರಣ್ಣ—
ನಿಗಿನ್ನು ಎಪ್ಪತ್ತರ ತಾರುಣ್ಯ.

ಮಂದಗೆರೆ ಸೋಮು

ಜಂಬೂ ಸವಾರಿ

(ಆಕಾಶವಾಣಿ ಕೃಪೆ)

ಜಿ. ಎನ್. ಜಿ.

ಕಾಲ-ಕೆಟ್ಟು ಹೋಯಿತು-ಕಾಲ ಬದಲಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೀಗಿರಲಿಲ್ಲ- ಇದೆಲ್ಲಾ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಿರಿಯರಿಂದ ಕೇಳಬರುವ ಮಾತು ಕೆಡೋದು ಕಾಲವೇ ? ನಾವೆ ? ಕೆಡೋದಿಕ್ಕೆ ಕಾಲ ಒಂದು ನೆಪ.

ಯಾವರಾಯನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಕೆಡೋರು ಕೆಟ್ಟರು ಉದ್ಧಾರವಾದೋರು, ಅವರವರ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಆದರು. ಆರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚದೆ ಅವನಿಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಇದ್ದೋರು ಹಾಗೇನೇ ಆಲ್ಲೇ ಇದ್ದರು-ಇದಾರೆ.

ನಮ್ಮ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಭಟ್ಟರು ಕೊನೆಯ ರೀತಿಗೆ ಸೇರಿದವರು. ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಆದರೆ ಅವರ ಕರ್ಮ ಅವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಕಾಡುಕಾಯುವ ಕೆಲಸ. ಹಂತ ಹಂತ ವಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೇರಿ ಕೊನೆಕಾಲಕ್ಕೆ ರೇಂಜ್ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಆಫೀಸರು. ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಪಳೆಯುಳಿಕೆಗೆ ಒಂದು ಮಾದರಿ.

ಮಹಾ ರಾಜರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಸ್ವತಂತ್ರಭಾರತದಲ್ಲಿ ಒಂದಷ್ಟು ದುಡಿದು ಕಾಡು ಕಾದರೂ ಸ್ವಂತಕ್ಕೆ ಗೂಡುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ ಸುಡುಗಾಡು ಸೇರಿ ದವರು. ಅಂಥಾನಿಷ್ಠರು.

ಕೊನೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಗ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದ ಮನೆಗೆ ಸಿಮೆಂಟು ಪರ್ಮಿಟ್ಟಿಗೆ ಡಿ. ಸಿ ಆಫೀಸು ಮುಂದೆ ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಕ್ಯು ನಿಂತಿದ್ದರಂತೆ. ವಯಸ್ಸಾಗಿದೆ, ಬೋಳುತಲೆ ಕಾದು ತಲೆಸುತ್ತಿ ಬವಳಿಬಂದ ಬೀಳುವುದಕ್ಕೂ ಡಿ. ಸಿ. ಸಾಹೇಬರು ಬರೋದಕ್ಕೂ ಸರಿ ಹೋಯಿತಂತೆ. ಸಾಹೇಬರೇ ಖುದ್ದಾಗಿ ಶೈತ್ಯೋಪಚಾರ ಮಾಡಿಸಿ ಒಳಗೆ ಕರಸಿ ಕಾರಣ ಕೇಳಿದರಂತೆ ಆಗ ನಮ್ಮ ಭಟ್ಟರು.

“ಸ್ವಾಮಿ ಮಗನಿಗೆ ಫ್ಯಾಕ್ಟೀಲಿ ಕೆಲಸ ಬಿಡುವಿಲ್ಲ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸ್ತಾ ಇದಾನೆ ಸಿಮೆಂಟಿಲ್ಲ ಪರ್ಮಿಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಯ್ತಾ ಇದ್ದೆ ಕಾದು ತಲೇನೂ ಕಾದುಬಿದ್ದ ಬಿಟ್ಟೆ” ಎಂದರಂತೆ

ಸಾಹೇಬರು ಇವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಸಿಮೆಂಟು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದರಂತೆ
ಭಟ್ಟರು ಹೇಳೋದು.

“ನೊಡಯ್ಯಾ ಅವತ್ತು ನನಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ತಲೆ ಸುತ್ತ ಬಂತು.
ದೇವರೇ ಡಿ. ಸಿ. ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಿಮೆಂಟು ಕೊಡಿಸಿದೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಸಿಮೆಂಟು ಸಿಗು
ತ್ತಿತ್ತೇ ಹೇಳು ?”

ನಾನಂದಿದ್ದೆ.

“ಭಟ್ಟರೇ ನೀವು ಒಂದು ವೇಳೆ ಅದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಗೊಟಕ್ ಎಂದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ
ದೇವರು ಥಿಡೀರ್ ಆಂತ ಮನೇನೇ ಕೊಡ್ತಾ ಇದ್ದೇನೋ.

ಭಟ್ಟರು

“ಆದು ದುರಾಸೆ. ಆಲ್ಪಯ್ಯಾ ನಾನು ಗೊಟಕ್ ಎಂದಿದ್ದೆ ಗೃಹ ಪ್ರವೇಶ
ನೋಡೋಕೆ ಆಗ್ತಾ ಇತ್ತು ? ಹೊಸಮನೇಲಿ ಇರೋಕೆ ಆಗ್ತಾ ಇತ್ತೇ ಹೇಳು ?
ಎಂದಿದ್ದರು.

ಇದು ಭಟ್ಟರ ವೇದಾಂತ. ಹೀಗೆ ಆಗಾಗ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಾಲದ ಸರ್ಕಾರದ
ಸೇವೆಯ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಹೇಳುವರು. ಮುಂದಿನದು ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ.

ಮಹಾರಾಜರ ಕಾಲ.ಬಂಡಿಪುರದ ರೇಂಜಿನಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಆಗಾಗ ಅರಮನೆಯಿಂದ
ರಾಜ ಪರಿವಾರ ಅವರ ಅತಿಥಿಗಳು ಹೊರ ದೇಶದವರು ಶಿಕಾರಿಗೇಂತ ಬರೋದು.
ಅವರಿಗಾಗಿ ಡೇರಾ ಹಾಕಿಸಿ ಬಂಗ್ಲೇಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡೋದು ನಮ್ಮ
ಧರ್ಮ ಕರ್ಮ. ಅರಮನೆಯಿಂದ ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಹಣ ಬರ್ತಾ ಇತ್ತು. ನೋಡು
ಕರ್ಮ ಮಾಡಬೇಕು ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೋಬಾರ್ದು ಪದ್ಮ ಪತ್ರಮಿವಾಂಭನೆ ಅಂತ
ಅದಷ್ಟು ಹಾಗೇನೇ ಇದ್ದೆ.

ಒಂದು ದಿನ ಪೂಜೆಮುಗಿಸಿ ಮತ್ಸಮಃ ಪಾತಕೀನಾಸ್ತಿ ಪಾ ಪಘ್ನೇ ತತ್ಸಮಾ
ನಹಿ ಏವಂ ಜ್ಞಾ ತ್ವಾ ಮಹಾದೇವಿ ಯಥಾ ಯೋಗ್ಯಂ ತಥಾ ಕುರು ಎಂದು
ಆ ಮಹಾ ತಾಯಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಹಾಕೋದಕ್ಕು ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಬುದ್ದಿ” ಅಂತ ಕೂಗೂ
ದಿಕ್ಕೂ ಸರಿ ಹೋಯಿತು.

ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿದರೆ ಅರಮನೆ ಕುದುರೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಖಾಖಿ
ಡ್ರೆಸ್ಸು ‘ಡವಾಲಿ’ ಹಾಕಿದ ರಾವುತ.

ಹೀಗೆ ಅರಮನೆಯಿಂದ ಬರಬೇಕೆಂದರೆ ಏನಾದರೂ “ತುರ್ತು” ಇರಲೇಬೇಕು ಆ “ತುರ್ತು” ತಲೆ ಉಳಿಸಬಹುದು ಇಲ್ಲವೇ ಉರುಳಿಸಬಹುದು

ರಾವ್ವತ ಕೈಲಿ ಪಾಶಹಿಡಿದ ಯಮನ ಹಾಗೆ ಕಂಡ ‘ಕರೀಕುದುರೆ’ ‘ಕೋಣನ’ ಹಾಗೆ ಕಂಡಿತು. ಜಂಘಾ ಬಲ ಉಡುಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು ಒಂದು ಕ್ಷಣ.

ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡನನೇ ಸಲಾಂ ಹೊಡೆದು ಟೀಮಿಲ್ಲಾ ಟಿಪ್ಪಾಲ್ ಎಂದು ಒಂದು ಸೀಲ್ ಮಾಡಿದ ಕವರ್ನ್ ಹಾಕಿ ನನ್ನ ಸಹಿ ಪಡೆದು ನಡೆದೇ ಬಿಟ್ಟ.

ಅರಮನೆ ಅಂಚೆ ಎಂದರೆ ‘ದಿಗಿಲೇ’. ದೇವರ ಮೇಲೆ ಭಾರಹಾಕಿದೆ. ಮೊದಲು ಊಟ ಅಗಲಿ ನಂತರ ನೋಡೋಣ ಎಂದು ಊಟಕ್ಕೆದ್ದೆ.

ಕಛೇರಿ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಕವರ್ನ್ ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ಸವರಿದೆ. ಒಳಗೇನು ? ಹಾವೋ ! ಚೇಳೋ ! ರೊಟೀನು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿದೆ. ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಗಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದೆ. ಸಭೆಕರೆದೆ.

“ಅರಮನೆಯಿಂದ ಬಂದಿದೆ.”

ಎಂದು ಕವರ್ನ್ ತೋರಿಸಿದೆ. ಗಾರ್ಡ್‌ದಸ್ತಗೀರ್ ಕೈಲಿಕೊಟ್ಟೆ. ಅವನು ಅದನ್ನು ಮೂರು ಬಾರಿ ಹಣೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ಒಡೆದ

ಖಾಲೀ ಪೇಪರ್ನು ಸಾಬ್ ಕುಚ್ ನೈ” ಅಂದ

“ಅದೇ ಕಣೋ ತೆಪರಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರ. ಹಿಂದೆ ದರ್ಭೀನ ಮಂತ್ರಿಸಿ ಬಿಡ್ತಿದ್ದಂತೆ ಈಗ ಕಾಗದ ಎಂದು ಕಾಗದ ತೆಗೆದು ಓದಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಬರೆದದ್ದು ಇನ್ನೂ ನೆನಪಿದೆ
“Attention ! S.O.S. Mrs. Brown – Royal Guest Visiting Monday – Attend Personally”

–Diwan

“attend personally” ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲವೇ ?

ಬರೋಳು ಎಂಥೋಳೋ ರಾಯಲ್ಸ್ ಬೇರೆ ? ಆ ಮಹಾ ತಾಯಿಗೆ ಅದೆಂಥಾ ರಾಯಲ್ ಪರ್ಸನಲ್ attention ಅಪ್ಪು ಅಕೆಯ ಬಯಕೆಗಳೇನೋ ಭಗವಂತ ! ‘ಕರ್ಮ’ ಮಾಡಬೇಕು ಕಣಯ್ಯಾ ರಾಜಾಜ್ಞೆ ಮಿರಬಾರದು,

ಮೂರು ಋನ ಫಾರೆಸ್ಪರು ಗಾರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿ ಬಂಗಲೇನ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಿದೆ ದಸ್ತಗೀರ್ಗೆ ಹೇಳಿ ಬಡಾಯಾನಾಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಸಿದೆ. ಮನೇಲಿ ಹೇಳಿ ಬರೋಳಿಗೆ ಅಂತ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ್ದೆ ನನ್ನಾಕೆ ಅದೇ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ.

“ಅದ್ಯಾವುದೋ ಕೆಂಪು ಮೊತಿ ಬರುತ್ತೇ ಅಂತ ಈ ಕೆಂಭೂತಗಳು ಕುಣಿ ಯೋದು ನೋಡು” ಎಂದಿದ್ದಳು.

“ರಾಯಲ್‌ಗೆಸ್ಟ್ ಪರ್ಸನಲ್ ನಿಗಾ ರಾಜಾಜ್ಞೆ ಸುಮ್ಮನು ಎಂದಿದ್ದೆ.

D-Day ಒಂಥೇ ಬಿಟ್ಟಿತು ಬಂಗ್ಲೆ ಬಾಗ್ಲಲ್ಲಿ ಸಾರ್ಸಿ ಗುಡಿಸಿ ರಂಗೋಲಿಹಾಕಿ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡುಗಳಾದಿಯಾಗಿ ಹೂ ಹಣ್ಣುಗಳ ತಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದು ಪೂರ್ಣ ಕುಂಭ ಸ್ವಾಗತಕ್ಕೆ ಕಾದಿದ್ದು. ಬಂದದ್ದು ಒಂದೇ ‘ಜೀಪು’ ಆರಮನೇದು ಅದರೊಳಗೆ ಇಬ್ಬರು. ಒಬ್ಬ ಡ್ರೈವರ್ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಅದೇ ನಮ್ಮ “ರಾಯಲ್ಸ್” !

ಡ್ರೈವರ್ ಇಳಿದು ದೊರೆಸಾನಿಯನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೈಹಿಡಿದು ಇಳಿಸಿದ. ಹಾಲಸಾಗಿ ಬೆಳೆದ ನಡುವಯಸ್ಸಿನ ಹೆಂಗಸು. ಆಕೇನ ನೋಡಿದರೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡು ಆದೆಷ್ಟು ಸಮೃದ್ಧ ಎಂದು ತಿಳಿತಾ ಇತ್ತು.

ಎಲ್ಲರೂ ಒಕ್ಕೂರಲಿನಿಂದ

“Well come! to our Royal Garden of our His Highness” ಎಂದು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದೆವು. ನಮ್ಮ ಹೆಂಗಸರು ಆಕೆಯ ಹಣೆಗೆ ತಿಲಕವಿಟ್ಟು ಆರತಿ ಬೆಳಗಿ ಹೂ ಮುಡಿಸಿ, ಹಣ್ಣು ತುಂಬಿದ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು.

ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನೇ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿದೆ. ಪ್ರತಿಸಲವೂ ಆಕೆ “Hellow!” “How do you do ?” ಎಂದು ಕೈ ಚಾಚುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಮ್ಮವರು ಎರಡೂ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ-

“Fine ! Grace of our Majesty” ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ದಸ್ತಗೀರನ್ನ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿದಾಗ ಒಂದು ತಮಾಷೆ ನಡೆಯಿತು. ಆಕೆ Hellow How do you do” ಎಂದು ಕೈ ನೀಡಿದಾಗ ಮುಗ್ಧ ದಸ್ತಗೀರು ತನ್ನ ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಆಕೆಯ ಕೈನ ಕುಲುಕಿದ್ದೇ ಕುಲುಕಿದ್ದು ಜೊತೆಗೆ ಏನೂ ತೋಚದೆ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ “Nothing-Nothing” ಎಂದು ಹ್ಲಿ ಹ್ಲಿ ಅಂತ ಹಲ್ಲು ಬೇರೆ ಗಿಂಜಿದ. ಆಕೆ ಮನಸಾರೆ ನಗುತ್ತಾ ಕೈ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಒಳಕ್ಕೆ ನಡೆದಿದ್ದಳು.

ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕಳಿಸಿ ಆಕೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋದೆ.
 “come-come” ಎಂದಳು.

“Hope you are comfortable” ಎಂದೆ.

“of course – by the grace of your Majesty” ಎಂದಳು.
 ಅದು ಮಹಾ ರಾಜರೇ ಇರಬೇಕು.

ಆಕೆಯಿಂದ ತಿಳಿದದ್ದು ಇಷ್ಟು - ಅವಳು ಒಬ್ಬ ಹವ್ಯಾಸಿ ಫೋಟೋ ಗ್ರಾಫರು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಮೀಪದಿಂದ - ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು “ಕ್ಲಿಕ್ಕ್”ದು ಆಕೆಯ ಖಿಯಾಲಿ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ರಾಣಿಯವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಬೇಕಾದವಳು. ಸೀದಾ ಸಾದಾ ಹೆಂಗಸು.

“Mr. Byat-I-need an elephant” ಎಂದಳು. ಅದೇನು ಚಾಕ್ಲೆಟ್ಟಿ? ತರಿಸಿ ಕೊಡೋದಿಕ್ಕೆ. ಎಲ್ಲಿಂದ ತರಲಿ ಆನೇನ ?

“What for Madam ?” ಎಂದೆ.

“I Snap tigers-sitting on elephant back” ಎಂದಳು.
 ಅಮ್ಮಾ ! ತಾಯಿ ! ಇದೇನು ಬಯಕೇನಮ್ಮಾ ನಿನ್ನದು ಆನೇನ ಹ್ಯಾಗೋ ಹೊಂದಿಸ ಬಹುದು. ಪಳಗಿದವು ಇವೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಕೂರಿಸಬಹುದು. ಆನೆ ಮೇಲೊಂದು ಆನೆ ನೋಡೋದಿಕ್ಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ. ಆದರೆ ಹುಲಿತಾವ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು- ಅಲ್ಲ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗೋದು ಹ್ಯಾಗೆ? ಬೇಕೆಂದಾಗ ಹುಲಿ ಬರಬೇಕಲ್ಲ - ನಿನಗೆ pose ಬೇರೆ ಕೊಡಬೇಕಲ್ಲ! ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಹಾಗೂ ಇಲ್ಲ-ರಾಜಾಜ್ಞೆ Royal Guest ದೇವರ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕಿ.

“Let us See” ಎಂದೆ.

“you see Mr. Byat-I suffer from prolapsed disc” ಎಂದಳು.

ಇದು ಬೇರೆ-ಇನ್ನು ಯಾವ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಈಕೇನ ಆನೆ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಬೇಕು- ಮೊದಲೇ ಬೆನ್ನು ನೋವು ಮೂಳೆ ಸರಿದಿದೆ ಅಂತಾಳೆ-ಈ ಸ್ಥಿತೀಲಿ ಯಾಕಷ್ಟು ಇಂಥಾ ಪುಹದಾಸೆ? ಒಂದು ವೇಳೆ ಇವಳಿಗೇನಾದರೂ ಆದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಳುವ ಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ಅವಮರ್ಯಾದೆ ನಮ್ಮಗಳ ಬಾಯಿಗೆ ಮಣ್ಣು-ಭಗವಂತ! ನಮ್ಮ ಯಾವ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಈ ಲಂಕಣಿಯನ್ನು ಕಳಿಸಿದೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ-ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆಕೇನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು.

“Some body should please sit behind me holding my trunk-while I click” ಎಂದಳು.

ಅದಕ್ಕೇ ಏನೋ ಈ ವಿಶಾಲಮ್ಮನವರು ಮಲಗಿಕೊಂಡೇ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದ್ದದ್ದು. ಇನ್ನು ಈ ಸೇವೆ ಬೇರೆ? ಯಾರನ್ನು ಕರಲಿ. ಈಕೆಯ ಹಿಂದೆ ಸೊಂಟ ಹಿಡಿದು ಕೂರೋಕೆ ? ಒಳ್ಳೇ ಸಂದಿಗ್ಧವಾಯಿತಲ್ಲ !

“I shall see to the arrangement” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಎದ್ದು ಬಂದಿದ್ದೆ.

ಉಳಿದಂತೆ ಎಲ್ಲ ತಯಾರೀನೂ ಮುಗಿದಿತ್ತು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ನಮ್ಮ ಶಿಕಾರಿಗೆ ಆಕೆಯ ಫೋಟೋ ಪ್ರಕರಣಕ್ಕೆ ಹೊರಡಬೇಕು. ಮುಂದೇನು? ಆಕೆಯ ಹಿಂದೆ ಯಾರು ಕೂರಬೇಕು? ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ಮಹಾರಾಜರ ಅತಿಥಿ-ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ರಾಣಿಗೆ ಹತ್ತಿರದವಳು-ಏನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿಯಾದರೆ ಉಳಿಗಾಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ದೂರ ಸರಿದರು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಹಳೆಯ ಖಾಯಿಲೆಗಳು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಮರುಕಳಿಸಿದವು-ಹೊಟ್ಟೆನೋವು-ಜ್ವರಗಳು - ಸಮಯ ಕಾದು ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಇನ್ನು ನಾನೇಗತಿ- personal attention ! ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ- “ಇದೊಂದೇ ಉಳಿದದ್ದು - ಇನ್ನು ಏನೇನು ಕಾಣಬೇಕೋ - ಹಾಯಾಗಿ ಪೊರೋಹಿತ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು - ತಿಥಿ ಊಟ ತಿಂದುಕೊಂಡು ಇದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಇದೊಳ್ಳೆ ಯಾರ್ಯಾರ ಸೊಂಟ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು -ಏನು ಪ್ರಾರಬ್ಧವೋ ಎಂದಿದ್ದಳು.

ನವಗೂ ಇವಳ ಮಾತೇ ಹಿತ ಎನಿಸಿತು. ಯಾರೋ ! - ಯಾವ ದೇಶದವಳೋ ಯಾರ ಅತಿಥಿಯೋ ! - ಇವಳ ಚಪಲಕ್ಕೆ ನಾನು ಇವಳ ನಡು ಹಿಡಿದು -

“ಛೇ! ಛೇ! ಇದೇನು ಗ್ರಹಚಾರ!” ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನಲೇ ರಾಯರ್ ಗೆಸ್ಸು- ದೇಶದ ಗೌರವ - ಪಾಳು ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಲೇ ? ರಾಜರ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದರೈ ಬದುಕುವುದುಂಟೆ? ಪರಮಾತ್ಮ ಇದೇನಪ್ಪ ನಿನ್ನ ಆಟ ಎಂದುಕೊಂಡೆ.

ಒಂದು ಪಳಗಿದ ಹೆಣ್ಣಾನೆ ರೆಡಿ ಮಾಡಿದೆವು - ಅನುಭವಿ ಮಾವುತ ಜತೆಯಾದ ಹೊರಟಿತು ಜಂಬೂ ಸವಾರಿ “ಆನೆಬಂತೊಂದಾನೆ - ಅದರ ಮೇಲೊಂದಾನೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ಬ್ರೌನರು ಕ್ಯಾಮರಾ ಹಿಡಿದು ಕೂತರು - ಆಕೆಯ ಹಿಂದೆ ಆಕೆಯ ಸೊಂಟ ಹಿಡಿದ ನಾನು - ಮುಂದೆ ಅಂಕುಶ ಹಿಡಿದ ಮಾವುತ. ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಸಾಗಿದೆವು. ಹುಲಿ ಕಾಣಿಸಿಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇನು ನಾವು appointment ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೇ ?- photo ಗೆ Pose ಕೊಡೋದಿಕ್ಕೆ ?

ಕಾಡುಕೋಣ-ಸಾರಂಗಗಳನ್ನು ಕ್ಲಿಕ್ಕಿಕ್ಕಿದಳು. ಅಗಲೇ ಸಂಜೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೇನೂ ಇಲ್ಲ-ಆಕೆ ಆಗಾಗ-ಬ್ಯಾಗು ತೆಗೆದು-ತಿಂಡಿ ಕುರುಕು ತ್ತಿದ್ದಳು. ನೀರೋ ಬೀರೋ ಹೀರುತ್ತಿದ್ದಳು - ಮಾವುತನೂ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಆನೆಯೂ ಆಗಾಗ ಹಸಿರು ಮೇಯುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ಯಜ್ಞ ಪಶು. ನಮ್ಮ ಆನೆ ನೀರಂಚಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು- ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಟ್ಟೇಹುಲಿ ಮಲಗಿತ್ತು. ನಾಲಿಗೆ ಚಾಚಿ ಮುಖ ಸವರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಬ್ರೌನು.

“Go-Go near-near” ಎಂದು ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದಳು. ಮಾವುತ - “ಬತ್-ಬತ್” ಎಂದು ಅನೆಯ ಕಿವಿ ತಳ್ಳಿದ. ಆನೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ವಾಲಿತು. ನಾನು ಸೀದಾ ಆಕೆಯ ಮೇಲೆಯೇ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟೆ.”

“Slowly-easy-easy” ಎಂದಳು.

ಆನೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು. ಪುನಃ ಮುಂಗಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಬಾಗಿತು. ಈ ಬಾರಿ ಹುಪಾರಾಗಿದ್ದೆ - ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿದಿದ್ದೆ. ಆಕೆ “Come-come -hold me hold me” ಎಂದು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಾಗಿದಳು. ಬಾಗಿ ಆಕೆಯ ನಡುವನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೆ. ಆಕೆ ಬೇರೆ-ಬೇರೆಯ ಕೋನೆಗಳಿಂದ ಹುಲಿಯ photo ತೆಗೆದಾಗ ಅವಳು ತನ್ನ position ಬದಲಾಯಿಸಿದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಅವಳತ್ತ ಬಾಗಿ ಅವಳನ್ನ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದುಸಲವಂತೂ ಆಕೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ವಾಲಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಒರಗಿಕೊಂಡೇ ಬಿಟ್ಟಳು-ಅನಿವಾರ್ಯ ಪ್ರತಿಸಲವೂ ನಾನು-ಗಾಯಿತ್ರಿ ಜಪಿಸಿದ್ದೇ ಜಪಿಸಿದ್ದು. ಕೊನೆಗೂ ನಾಟಕ ಮುಗಿಯಿತು. ಹಿಂತಿರುಗಿದಾಗ ರಾತ್ರಿ ಯಾಗಿತ್ತು. ಬ್ರೌನು ಖುಷಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಸಾಕಷ್ಟು photo ತೆಗೆದಿದ್ದಳು.

“very - very happy” ಎಂದಳು.

ಬದುಕಿದೆ-ಇದನ್ನು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಹೇಳು ಎಂದು ಕೊಂಡು ಅವಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿದೆ. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಕೆಗೆ ಔತಣ. ನನ್ನಾಕೆಗೆ ಆಸಮಾಧಾನ. “ಧುಮು ಧುಮು” ಎನ್ನುತ್ತಲೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ನನ್ನ ಮಗಳು ಆಕೆಗೆ ಸೀರೆ ಉಡಿಸಿ, ಹೂ ಮುಡಿಸಿ, ತಿಲಕವಿಟ್ಟು ಅಲಂಕರಿಸಿದಳು. Brown ನಿಜಕ್ಕೂ ಗಜಗೌರಿಯಂತೆ ಕಂಡಳು. photo ಬೇರೆ ತೆಗೆಸಿ

ಕೊಂಡಳು. ಜೊತೆಗೆ ನೀನೂ ಸಂತೋಷ ಪಡೆದಿರುತ್ತಾ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಮಗಳು ಲೇವಡಿ ಮಾಡಿದ್ದಳು.

ನಂತರ ಶ್ರೀಮತಿ ಬ್ರೌನ್ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಪೋಷಣೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಳು. ನಮಗೆಲ್ಲ ನೆನಪಿನ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು.

ಆಕೆಯ ನಿರ್ಮಲ ಅಂತಃಕರಣಕ್ಕೆ ಮಾರು ಹೋದೆವು. ನನ್ನಾಕೆಯ ಕೆನ್ನೆ ಚಿವುಟೆ "Lucky" ಎಂದು "ಮುತ್ತು ಕೊಟ್ಟೇ ಬಿಟ್ಟಳು". ಇವಳು ನಾಚಿ ನೀರಾಗಿಬಿಟ್ಟಳು.

ಆಕೆಗೆ 'ಸೀರೆ ಕುಪ್ಪಸ' ಓದಿಸಿದೆವು. ಅಂತೂ Royal guest Mr. Brownನ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟೆವು.

ಇದಾಗಿ ತಿಂಗಳಾಗಿತ್ತು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಿಂದ - ಒಂದು ಲಕೋಟಿ ನನ್ನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ತೆಗೆದ ಪೋಷಣೆಗಳ ಪ್ರತಿಗಳು - ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಕಾಗದವೂ ಇತ್ತು. ಅದು ಆಕೆಯ ಪತಿ Mr. Thomas Brown ಎಂಬುವರು ಬರೆದದ್ದು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬ್ರೌನ್ - ನಮ್ಮನ್ನು ತುಂಬಾ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದರಂತೆ. ದುರ್ದೈವ- ಆಕೆಗೆ ಮೂಲೆಯ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಇತ್ತಂತೆ. ಅದು ಉಲ್ಬಣಗೊಂಡು ತೀರಿಕೊಂಡಳಂತೆ. ಅವಳ ಆಸೆಯಂತೆ ಪೋಷಣೆಗಳನ್ನು ವಂದನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಳಿಸಿರುವುದಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದರು Mr. Thomas Brown.

ಗಿನ್ನಿಸ್ ದಾಖಲೆ ಮತ್ತು ಸುಯೋಧನ

ತಿಳಿದಿರಬಹುದು ನಿಮಗಿದು
ವಿಶ್ವ ಕ್ರೀಡಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಯೊಳಗೆ
ಆರು ನಿಮಿಷ ಮೂರು ಸೆಕೆಂಡ್‌ವರೆಗೆ
ಉಸಿರು ಕಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ನೀರೊಳಗೆ
ಪೀಟರ್ ಹೆರ್ವೆಲ್‌ನ ಹೆಸರು
ಸೇರಿಹುದು ಗಿನ್ನಿಸ್ ದಾಖಲೆಗೆ

ಅತಿಶಯ ಅದರಲ್ಲೇನು ?
ದಿನಗಳೇ ಕಳೆದನು
ಜಲಸ್ತಂಭನಾ ಪರಿಣತನು
ಆಲಿಸುತ್ತಾ ಮಧ್ಯಮನ
ಮೂದಲಿಕೆಯನು
ವೀರ ಕೌರವ ದುರ್ಯೋಧನನು
ಅವನನೇ ಮರೆತರೇನು ?
ಇದು ತರವೇನು ?

-ಮಂದಗಿರಿ ಸೋಮು

ಹಬ್ಬದ ಉಡುಗೊರೆ

ಹಬ್ಬ ಸಾಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲಿದೆ. ಬಂಧು ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಒಂದು ಉಡುಗೊರೆ ಆರಿಸುವ ಸನ್ನಾಹದಲ್ಲಿ ನೀವಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮದೊಂದು ಸಲಹೆ. ನಿಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಅಪರಂಜಿಯ ಸದಸ್ಯತ್ವವನ್ನು ಬಳುವಳಿಯಾಗಿ ಏಕೆ ನೀಡಬಾರದು? ಈ ಕೆಲಸ ಬಹು ಸುಲಭ. ಕೆಳಗಿನ ಫಾರಂಅನ್ನು ತುಂಬಿ, ಸೂಕ್ತ ಚೆಕ್‌ನೊಂದಿಗೆ ನಮಗೆ ತಲುಪಿಸಿ, ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ವಿನ್ಯಾಸದ ಗ್ರೀಟಿಂಗ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಅಪರಂಜಿಯ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಬಂಧು ಮಿತ್ರರಿಗೆ ರವಾನಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅನಂತರ ಚಂದಾ ಅವಧಿಗನುಸಾರವಾಗಿ, ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ನಿಮ್ಮ ನೆನಪು ಅಪರಂಜಿಯ ತಿಳಿನಗೆಯ ಮೂಲಕ ಅವರಿಗೆ ತಲುಪುತ್ತದೆ. ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ದೀಪಾವಳಿ, ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬ, ಮದುವೆಯ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ ಹೀಗೆ ಯಾವ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕಾದರೂ ನೀವು ಈ ಅಪರಂಜಿ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಕಳಿಸಬಹುದು. ತ್ವರೆಮಾಡಿ, ನಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಹರಡಿ.

—ಶಿವಕುಮಾರ್

ಅಪರಂಜಿಯ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು ಉತ್ಸುಕ ರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ಚೆಕ್ ಅನ್ನು ಈ ಫಾರಂನೊಂದಿಗೆ ಇರಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಸಹಿ

ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಇವರಿಗೆ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿ :

.....

☐ ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ 25/-

.....

☐ ಆಜೀವ ಚಂದಾ ರೂ 250/-

.....

ರ ಚೆಕ್‌ನ್ನು ಈ ಫಾರಂನೊಂದಿಗೆ ಲಗತ್ತಿಸಿದೆ.

ಚೆಕ್ ನಂ.....ಬ್ಯಾಂಕ್.....

(ಬೆಂಗಳೂರು ಹೊರಗಿನ ಚೆಕ್‌ಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಕಮಿಷನ್ ಸೇರಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿ)

Enrich yourself
through savings in
KAMADHENU

True to its name, KAMADHENU gives plenty to you. Interest on interest once in every three months. In addition to all advantages of Term Deposits.

With a minimum deposit of Rs.100/- (no ceiling on upper limits), you can multiply your deposits for as long as you want - from 5 months to 120 months. Facility for loan up to 75% of the deposit plus interest accrued.

Contact our branch nearest to you. And find out how to enrich yourself through savings in KAMADHENU. High yielding and the most preferred among deposit schemes.

CANARA BANK

(A Govt. of India Undertaking)
H.O. J C. Road Bangalore 560 002

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಮಾಸ್ಟರ್‌ಕಾಟ್ ಆಗ್ರೋ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್ ಪ್ರೈವೇಟ್
ಲಿಮಿಟೆಡ್

93, 3ನೇ ಘಟ್ಟ,
ಪಿಂಜಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಪರಿಯ,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 058

ದೂರವಾಣಿ: 395902 ತಂತಿ: 'ಮಾಸ್ಟರ್ ಕಾಟ್' ಚೆಲಕ್ಸ್ - 845-580

ಭತ್ತ, ಕಬ್ಬು ಮತ್ತು ಗೋಧಿಯ ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ
ಕಳೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ
"ನಾಕ್ವೀಡ್" ಕಳೆನಾಶಕವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

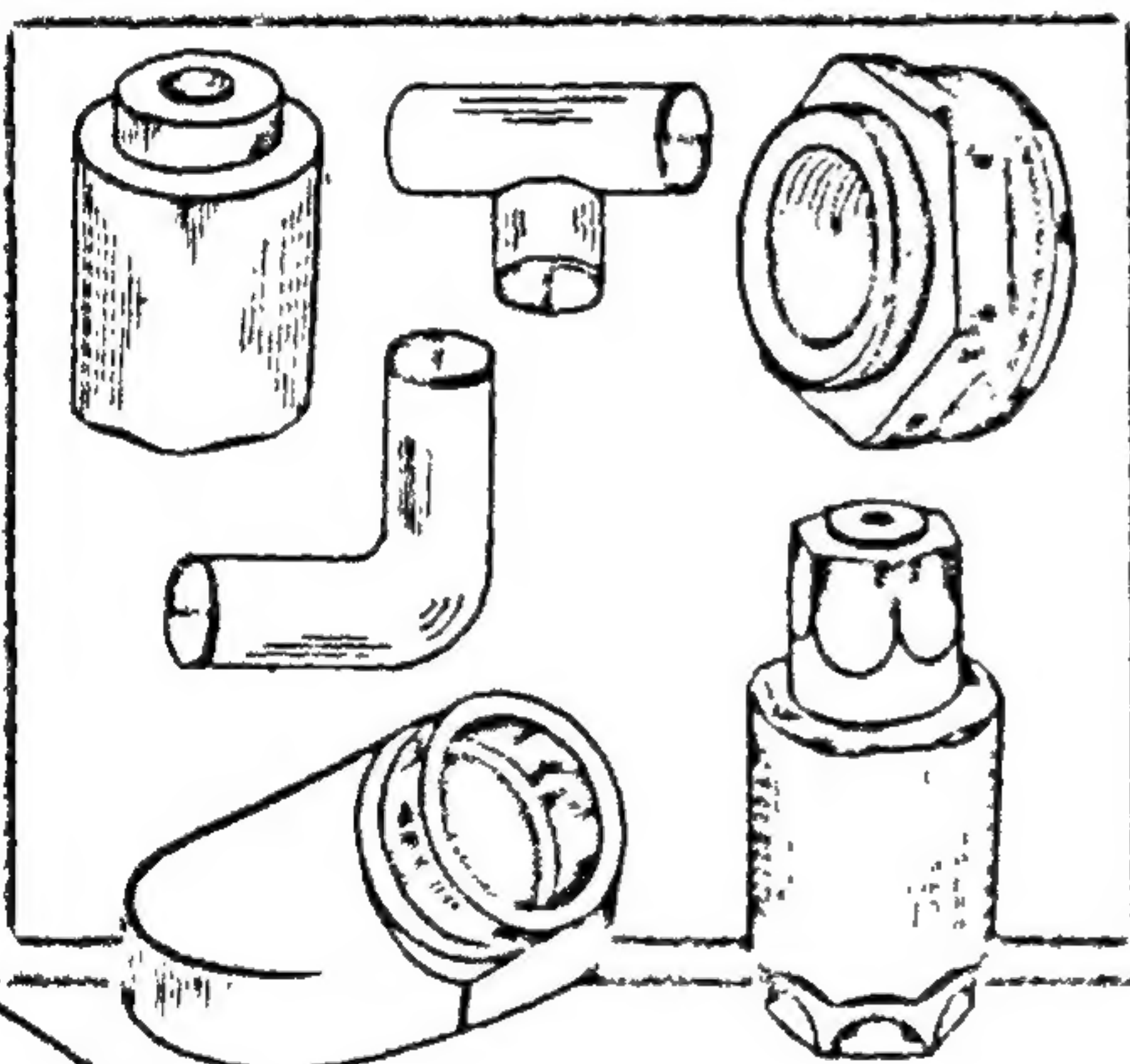
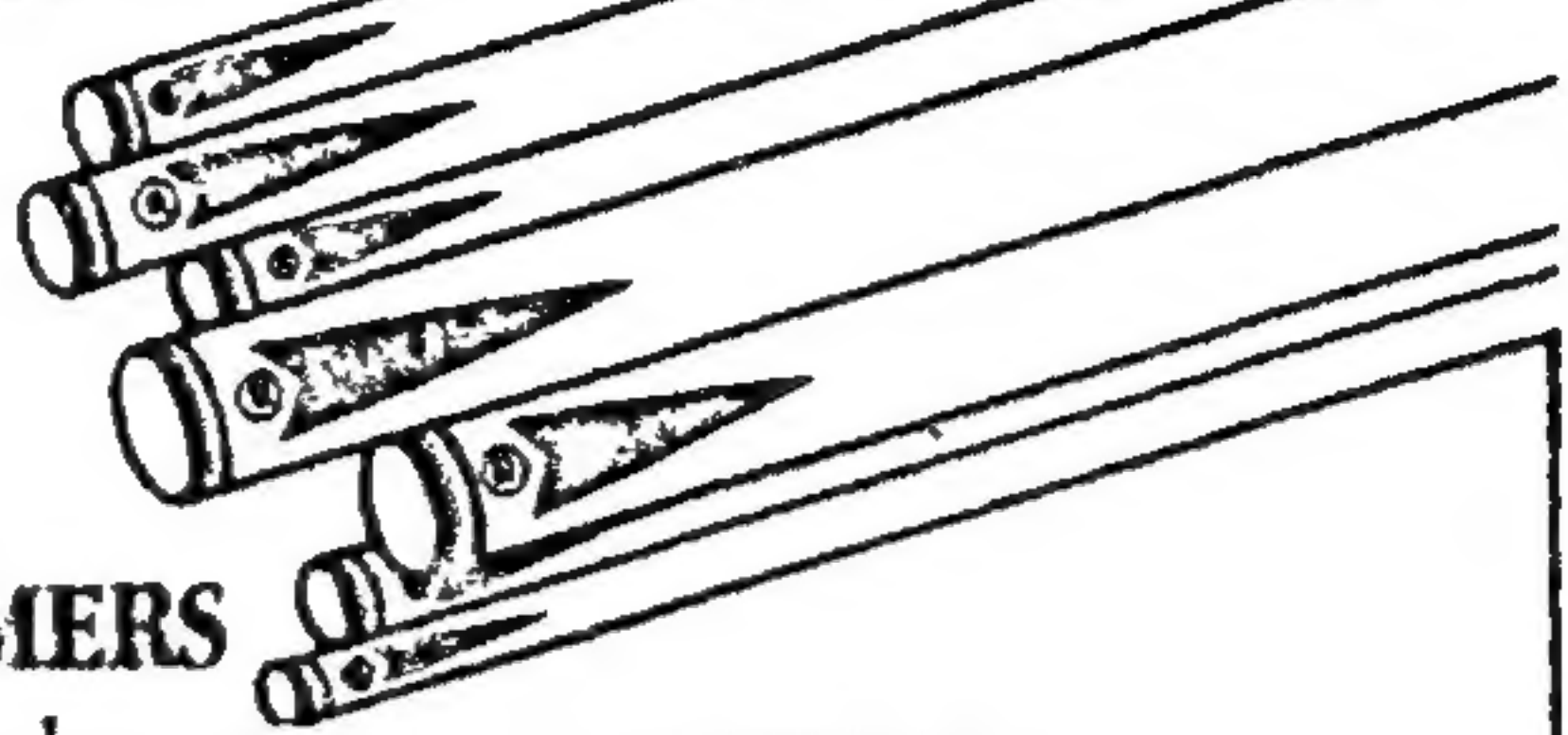
® UIPLAST

W

e specialise in
enjoying the company of
NAGGING, DEMANDING
and BULL DOZING CUSTOMERS

because they have made us what we are, a company
known for products of QUALITY, PRECISION and
DEPENDABILITY.

**THEY ARE SATISFIED.
WE ARE HAPPY.**

**UIPLAST
PVT. LTD.**

172/1,
Bannerghatta Road,
Bangalore - 560 076.
Phone: 6632602
Fax: 080-6635933

Manufacturers of moulded Industrial
Plastic Products in all Thermoplastics
such as PVC (both hard & soft), PP, ABS,
HDPE, HIPS etc., For Consumer
Durables, Auto-mobiles and Utility
Items etc., and UIPLAST PVC Pipes.

SNC

WE ARE 22 YEARS OLD.